Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
PAOLA MENGOZZIJA,
predstavljeni 14. aprila 2011 [1]

Združeni zadevi C-191/09 P in C-200/09 P

Svet Evropske unije (C-191/09 P),
Evropska komisija (C-200/09 P)
proti
Interpipe Niko Tube,

Interpipe NTRP

„Pritožba — Skupna trgovinska politika — Damping — Uredba (ES) št. 384/96 — Členi 2(10), 3(2), 18(3) in 19(3) — Primerjava normalne vrednosti in izvozne cene — Prilagoditev — Pravica do obrambe — Uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine — Uredba (ES) št. 954/2006 — Sodelovanje industrije Unije — Uporaba zaupnih podatkov“

Kazalo

I – Uvod ... 3

II – Dejansko stanje in izpodbijana sodba ... 4

III – Postopek pred Sodiščem in predlogi strank ... 6

IV – Analiza ... 7

A – Pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah: napačna uporaba prava pri presoji Splošnega sodišča v zvezi s prilagoditvijo, opravljeno v skladu s členom 2(10)(i) temeljne uredbe ... 8

1. Pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah: napačna uporaba prava pri analogni uporabi sodne prakse v zvezi s konceptom enotnega gospodarskega subjekta ... 8

a) Trditve strank ... 8

b) Analiza ... 9

2. Pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah: napačna uporaba prava pri naložitvi dokaznega bremena glede izpolnjevanja pogojev za prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe ... 12

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

a) Trditve strank 12

b) Analiza 13

3. Pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah: prekoračitev mej sodnega nadzora 13

a) Trditve strank 13

b) Analiza 14

B – Tretji pritožbeni razlog v nasprotni pritožbi: napačna uporaba prava z uporabo člena 2(10)(i) temeljne uredbe za transakcije, ki jih je družba SEPCO izvedla v zvezi s cevmi, ki jih je izdelala družba Niko Tube 18

1. Trditve strank 18

2. Analiza 19

C – Pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah: napačna uporaba prava pri ugotavljanju kršitve pravice do obrambe tožečih strank na prvi stopnji v okviru prilagoditve, opravljene na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe 20

1. Trditve strank 20

2. Analiza 22

D – Prva dva pritožbena razloga v nasprotni pritožbi družb Niko Tube in NTRP 25

1. Prvi pritožbeni razlog v nasprotni pritožbi: domnevna napačna uporaba prava pri preučitvi izračuna normalne vrednosti s strani Splošnega sodišča 25

a) Dejansko stanje v sporu, kar zadeva izključitev atomskih cevi pod PCN KE4 25

b) Pet delov prvega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi 27

c) Prva dva dela: kršitev pravice do obrambe in prekoračitev mej sodnega nadzora 27

i) Trditve strank 27

ii) Analiza 28

d) Tretji del: neodziv na tožbeni razlog 29

i) Trditve strank 29

ii) Analiza 29

e) Četrti del: očitna napaka pri presoji obveznosti skrbnega ravnanja 29

i) Trditve strank 29

ii) Analiza 29

f) Peti del: izkrivljanje jasnega pomena dokazov 31

i) Trditve strank 31

ii) Analiza 31

2. Drugi pritožbeni razlog v nasprotni pritožbi: domnevna napačna uporaba prava pri preučitvi določanja škode, povzročene industriji Unije, ki jo je opravilo Splošno sodišče ... 32

a) Uvodne ugotovitve 32

b) Osem delov drugega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi: napačna uporaba prava pri presoji domnevne kršitve člena 3(2) in (3) ter od (5) do (7) temeljne uredbe 33

i) Dejansko stanje upoštevnih vidikov v sporu in ugotovitve Splošnega sodišča .. 33

ii) Trditve strank 35

iii) Analiza 35

– Prva dva dela 35

– Drugi deli, ki se nanašajo na povezane družbe, navedene v točki 111 izpodbijane sodbe 37

– Očitki v zvezi z družbo Productos Tubulares 38

– Očitki v zvezi s šestimi družbami, povezanimi z družbo Dalmine 39

– Očitki v zvezi z družbo VMOG Združeno kraljestvo 39

c) Dva dela drugega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi: napačna uporaba prava pri presoji domnevne kršitve člena 19(3) temeljne uredbe. 40

i) Trditve strank 40

ii) Analiza 40

V – Tožba pred Splošnim sodiščem 43

VI – Stroški 43

VII – Predlog 44

I – Uvod

1. Svet Evropske unije (C-191/09 P) in Evropska komisija (C-200/09 P) v svojih pritožbah Sodišču predlagata, naj razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (zdaj Splošno sodišče) z dne 10. marca 2009 v zadevi Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP proti Svetu (v nadaljevanju: izpodbijana sodba)[2] v delu, v katerem je zadnjenavedeno sodišče razglasilo ničnost člena 1 Uredbe Sveta (ES) št. 954/2006 z dne 27. junija 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine, o razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2320/97 in (ES) št. 348/2000, o zaključku vmesnih pregledov in

2 — T-249/06, ZOdl., str. II-383.

pregledov zaradi izteka protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter o zaključku vmesnih pregledov protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter Hrvaške in Ukrajine (v nadaljevanju: sporna uredba)[3].

2. Družba Interpipe Niko Tube (v nadaljevanju: Niko Tube) in družba Interpipe NTRP (v nadaljevanju: NTRP) sta v svojem odgovoru na pritožbo vložili nasprotno pritožbo v skladu s členom 116 Poslovnika Sodišča, ker je Splošno sodišče njune zahteve zavrnilo.

II – Dejansko stanje in izpodbijana sodba

3. Družbi Niko Tube in NTRP sta ukrajinski družbi, ki izdelujeta brezšivne cevi. Povezani sta z dvema družbama za prodajo, in sicer z družbo SPIG Interpipe (v nadaljevanju: SPIG) s sedežem v Ukrajini in družbo SEPCO s sedežem v Švici.

4. Komisija je marca 2005 na podlagi pritožbe začela protidampinški postopek v zvezi z uvozom določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Ukrajine.

5. Preiskava dampinga in povzročene škode je zajemala obdobje vključno od 1. januarja do 31. decembra 2004. Preučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2001 do 31. decembra 2004.

6. Glede na veliko število proizvajalcev Skupnosti je Komisija v skladu s členom 17 Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti,[4] kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 461/2004 z dne 8. marca 2004[5] (v nadaljevanju: temeljna uredba), za potrebe preiskave izbrala vzorec petih proizvajalcev Skupnosti. Prvotno je vzorec sestavljalo teh pet proizvajalcev Skupnosti: Dalmine SpA (v nadaljevanju: Dalmine), Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA (v nadaljevanju: Tubos Reunidos), Vallourec & Mannesmann France SA, V&M Deutschland GmbH. Ker se je družba Benteler Stahl/Rohr GmbH odločila, da ne bo sodelovala, jo je Komisija nadomestila z družbo Rohrwerk Maxhütte GmbH.

7. Z dopisoma z dne 6. junija in 14. julija 2005 so družbe Niko Tube in NTRP ter SPIG in SEPCO Komisiji poslale svoje odgovore na protidampinški vprašalnik. Preveritveni obiski v prostorih družb Niko Tube in NTRP ter družbe SPIG so potekali od 17. do 26. novembra 2005.

8. Komisija je 27. februarja 2006 poslala družbama Niko Tube in NTRP prvi dokument o dokončnem razkritju s podrobno navedenimi dejstvi in razlogi, na podlagi katerih je predlagala sprejetje dokončnih protidampinških ukrepov.

9. Z dopisom z dne 22. marca 2006 sta družbi Niko Tube in NTRP uradno izpodbijali ugotovitve Komisije, kot so bile povzete v prvem dokumentu o dokončnem razkritju. Trdili sta, da je Komisija napačno vključila podatke o izdelkih, ki jih nista izdelali, da je Komisija primerjala normalno vrednost in izvozno ceno na različnih trgovinskih ravneh, kar ni v skladu s členom 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe, ter da je Komisija kršila člen 2(9) navedene uredbe, ker je družbo SEPCO obravnavala kot uvoznika in njegovo izvozno ceno opredelila z rekonstrukcijo.

10. Komisija je na podlagi dveh zaslišanj, na katerih sta bili prisotni družbi Niko Tube in NTRP, ter poznejših stikov s tema dvema družbama 24. aprila 2006 sprejela drugi dokument o dokončnem razkritju. V njem je zavrnila zahtevo po izključitvi izračuna normalne vrednosti določenih izdelkov, ki

3 — UL L 175, str. 4.

4 — UL 1996, L 56, str. 1.

5 — UL L 77, str. 12.

jih ne izdelujeta družbi Niko Tube in NTRP, namreč izdelkov pod številčno oznako izdelka (v nadaljevanju: PCN) KE4. Prodajnih cen družbe SEPCO ni prilagodila na podlagi člena 2(9) temeljne uredbe, temveč na podlagi člena 2(10)(i) navedene uredbe. Nazadnje, Komisija je v tem dokumentu posredovala informacije o sodelovanju industrije Skupnosti.

11. Po faksu z dne 26. aprila 2006 sta družbi Niko Tube in NTRP Komisijo opozorili, da je bilo s podatki, ki so bili posredovani v odgovoru na protidampinški vprašalnik in so jih preverili uslužbenci Komisije, dokazano, da nista izdelali atomskih cevi pod PCN KE4.

12. Družbi sta Komisiji predložili vsa svoja stališča o drugem dokumentu o dokončnem razkritju z dopisom z dne 4. maja 2006.

13. Komisija je 7. junija 2006 sprejela in objavila svoj predlog dokončne protidampinške uredbe.

14. Komisija je s telefaksom, ki sta ga družbi Niko Tube in NTRP prejeli 26. junija 2006 ob 19.06, odgovorila na trditve teh dveh družb iz telefaksa z dne 26. aprila 2006 in dopisa z dne 4. maja 2006, razen na trditev v zvezi z nesodelovanjem industrije Skupnosti. Komisija je z dopisom, ki ga je družbama Niko Tube in NTRP poslala 16. junija 2006 in sta ga ti prejeli 27. junija 2006, odgovorila na njune pripombe v zvezi s sodelovanjem industrije Skupnosti v postopku.

15. Svet je 27. junija 2006 sprejel sporno uredbo.

16. Svet je s to uredbo uvedel protidampinške dajatve v višini 25,1 % na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla za družbi Niko Tube in NTRP.

17. Družbi Niko Tube in NTRP sta pri Splošnem sodišču vložili ničnostno tožbo zoper sporno uredbo.

18. Tožeči stranki na prvi stopnji sta v utemeljitev svojega predloga za razglasitev ničnosti navedli šest tožbenih razlogov, ki so bili za namene obravnave s strani Splošnega sodišča in glede na dejstva, na katera se nanašajo, združeni v teh pet področij:

— izračun normalne vrednosti;

— posledice tega, da družbe, ki so povezane s proizvajalci Skupnosti, niso odgovorile na vprašalnik;

— prilagoditev prodajne cene družbe SEPCO;

— ponudba zaveze tožečih strank (na prvi stopnji);

— obravnavanje prodajnih in upravnih stroškov ter drugih splošnih stroškov družbe SPIG.

19. Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi zavrnilo večino tožbenih razlogov, ki sta jih navedli tožeči stranki na prvi stopnji.

20. Kar zadeva transakcije v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba NTRP, pa je Splošno sodišče ugodilo delu četrtega tožbenega razloga, ki sta ga navedli tožeči stranki na prvi stopnji in se nanaša na očitno napako pri presoji glede uporabe člena 2(10)(i) temeljne uredbe, ki jo je Svet storil, ko je opravil prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba SEPCO.

21. Kar zadeva tožeči stranki na prvi stopnji, je Splošno sodišče ugodilo tudi delu navedenega šestega tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo pravice do obrambe pri uporabi te prilagoditve.

22. Zato je člen 1 sporne uredbe v delu, v katerem protidampinška dajatev, določena za izvoz izdelkov, ki jih izdelujeta tožeči stranki na prvi stopnji, v Evropsko skupnost, presega protidampinško dajatev, ki bi se uporabila, če ne bi bila opravljena prilagoditev izvozne cene zaradi provizije, kadar je prodaja potekala s posredovanjem povezanega trgovca, to je družbe SEPCO, razglasilo za ničen.

III – Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

23. Komisija in Svet sta 27. in 29. maja 2009 vložila pritožbi zoper izpodbijano sodbo.

24. S sklepom predsednika Sodišča z dne 15. julija 2009 sta bili ti zadevi združeni za pisni in ustni postopek ter izdajo sodbe.

25. S pritožbo Svet Sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je Splošno sodišče na eni strani razglasilo ničnost člena 1 izpodbijane uredbe ter na drugi strani Svetu naložilo plačilo lastnih stroškov in četrtine stroškov, ki sta jih priglasili tožeči stranki na prvi stopnji;

— tožbo v celoti zavrne;

— tožečima strankama na prvi stopnji naloži plačilo stroškov pritožbe in postopka pred Splošnim sodiščem.

26. S pritožbo Komisija Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi točko 1 izreka izpodbijane sodbe;

— tožbo v celoti zavrne;

— tožečima strankama na prvi stopnji naloži plačilo stroškov, ki jih je v tem pritožbenem postopku priglasila Komisija.

27. Družbi Niko Tube in NTRP v svojih odgovorih na pritožbo Sodišču predlagata, naj:

— pritožbo Sveta zavrže kot delno nedopustno in jo v vsakem primeru v celoti zavrne kot popolnoma neutemeljeno;

— pritožbo Komisije zavrže kot delno nedopustno in jo v vsakem primeru v celoti zavrne kot popolnoma neutemeljeno;

— izpodbijano sodbo potrdi, če ugodi tožbenim razlogom tožečih strank na prvi stopnji in če sporno uredbo v delu, v katerem protidampinška dajatev, določena za izvoz izdelkov, ki jih izdelujeta družbi Niko Tube in NTRP, v Skupnost, presega protidampinško dajatev, ki bi se uporabila, če ne bi bila opravljena prilagoditev izvozne cene zaradi provizije, kadar je prodaja potekala s posredovanjem povezanega trgovca, to je družbe SEPCO, razglasi za ničnо;

— ohrani naložitev plačila stroškov iz izpodbijane sodbe in Svetu naloži plačilo stroškov, ki sta jih v postopku pred Sodiščem priglasili tožeči stranki na prvi stopnji v zvezi s pritožbo Sveta;

— Komisiji naloži plačilo stroškov, ki sta jih v postopku pred Sodiščem priglasili tožeči stranki na prvi stopnji v zvezi s pritožbo Komisije. Komisija v vsakem primeru nosi svoje stroške in tudi stroške tožečih strank na prvi stopnji v zvezi z odgovorom pred Sodiščem, saj se je odločila, da bo

predložila drugo pritožbo zoper izpodbijano sodbo, čeprav bi bila v obravnavanem primeru lahko zaslišana tudi kot intervenientka. Stroške, ki jih je Komisija priglasila v zvezi s postopkom pred Sodiščem, mora vsekakor nositi Komisija sama.

28. Družbi Niko Tube in NTRP v svoji nasprotni pritožbi Sodišču predlagata, naj:

— izpodbijano sodbo razveljavi, ker Splošno sodišče ni razglasilo ničnosti sporne uredbe v celoti in ker je tožečima strankama na prvi stopnji naložilo plačilo treh četrtin stroškov, ki sta jih priglasili v postopku pred tem sodiščem;

— dokončno odloči o tej zadevi in razglasi ničnost sporne uredbe v celoti;

— Svetu in Komisiji naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov, ki sta jih tožeči stranki na prvi stopnji priglasili pri Splošnem sodišču in Sodišču v okviru teh postopkov.

29. Svet in Komisija v svojih odgovorih na nasprotno pritožbo Sodišču predlagata, naj:

— nasprotno pritožbo zavrže;

— podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču;

— tožečima strankama na prvi stopnji naloži plačilo stroškov nasprotne pritožbe.

30. Stranke so bile pred Sodiščem zaslišane na obravnavi 18. novembra 2010.

IV – Analiza

31. Svet v utemeljitev svoje pritožbe navaja sedem pritožbenih razlogov. Prvi štirje pritožbeni razlogi so povezani s presojo Splošnega sodišča iz točk od 177 do 187 izpodbijane sodbe glede prilagoditve, opravljene na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, ter s tem posledično s presojo iz točk 196 in 197 izpodbijane sodbe. Ti pritožbeni razlogi so v bistvu enaki prvim trem pritožbenim razlogom, ki jih je v utemeljitev svoje pritožbe navedla Komisija. Zato jih je treba obravnavati skupaj.

32. Ker družbi Niko Tube in NTRP v svoji nasprotni pritožbi nasprotujeta tudi temu, da je Splošno sodišče delno zavrnilo njun tožbeni razlog na prvi stopnji v zvezi z uporabo člena 2(10)(i) temeljne uredbe, predlagam, da se njun tretji pritožbeni razlog obravnava takoj za pritožbenimi razlogi iz glavnih pritožb, ki se nanašajo na to določbo.

33. Svet v glavni pritožbi navaja tri druge pritožbene razloge v zvezi s tem, da naj bi Splošno sodišče v točkah od 202 do 211 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ko je ugotovilo, da se pri prilagoditvi, opravljeni na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, ni upoštevala pravica do obrambe tožečih strank na prvi stopnji. Ti pritožbeni razlogi se lahko analizirajo skupaj s četrtim pritožbenim razlogom, ki ga je navedla Komisija in v katerem nasprotuje istim točkam izpodbijane sodbe.

34. Nazadnje bom preučil prva dva pritožbena razloga v nasprotni pritožbi, ki sta ju navedli družbi Niko Tube in NTRP v zvezi s presojo Splošnega sodišča, ki se ne nanaša na uporabo člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

A – *Pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah: napačna uporaba prava pri presoji Splošnega sodišča v zvezi s prilagoditvijo, opravljeno v skladu s členom 2(10)(i) temeljne uredbe*

35. Ti pritožbeni razlogi se nanašajo na tri vidike obrazložitve Splošnega sodišča. Prvič, Svet in Komisija očitata Splošnemu sodišču, da je po analogiji uporabilo sodno prakso v zvezi s konceptom enotnega gospodarskega subjekta, oblikovanim na področju izračuna normalne vrednosti. Drugič, Svet in Komisija menita, da je bila odločitev Splošnega sodišča, da morata dokazno breme glede izpolnjevanja pogojev za uporabo člena 2(10)(i) temeljne uredbe nositi ti dve instituciji, napačna. Tretjič in nazadnje, Svet in Komisija Splošnemu sodišču očitata, da je prekoračilo meje svojega sodnega nadzora.

1. Pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah: napačna uporaba prava pri analogni uporabi sodne prakse v zvezi s konceptom enotnega gospodarskega subjekta

a) Trditve strank

36. Svet in Komisija očitata Splošnemu sodišču, da je v točki 177 izpodbijane sodbe menilo, da se lahko ustaljena sodna praksa Sodišča v zvezi z upoštevanjem obstoja enotnega gospodarskega subjekta, upoštevna pri izračunu normalne vrednosti, po analogiji uporabi za izračun izvozne cene. Zadevni instituciji menita, da bi moral izračun normalne vrednosti, določitev izvozne cene in njuno primerjavo urejati poseben sklop pravil, pri čemer bi bilo treba vsako od teh pravil upoštevati ločeno. Koncept enotnega gospodarskega subjekta naj bi se nanašal izključno na nekatere posebne položaje na notranjem trgu izvoznikov. Upošteven bi bil torej le pri izračunu normalne vrednosti. Komisija meni, da sodna praksa Sodišča, na katero se Splošno sodišče v izpodbijani sodbi ni sklicevalo, to presojo potrjuje.

37. Svet in Komisija opozarjata tudi na notranje neskladje obrazložitve Splošnega sodišča v delu, v katerem je v točki 177 izpodbijane sodbe napovedalo analogno uporabo koncepta enotnega gospodarskega subjekta za izračun izvozne cene, medtem ko se tožba, vložena pri tem sodišču, nanaša na prilagoditev po izračunu navedene cene.

38. Svet in Komisija ob upoštevanju teh ugotovitev trdita tudi, da bi moralo Splošno sodišče pojasniti razloge, zaradi katerih je menilo, da se lahko koncept enotnega gospodarskega subjekta po analogiji uporabi za določitev izvozne cene.

39. Družbi Niko Tube in NTRP najprej trdita, da je ta pritožbeni razlog nedopusten, saj sta imela Svet in Komisija že priložnost izpodbijati ustreznost uporabe koncepta enotnega gospodarskega subjekta pred Splošnim sodiščem.

40. Kar zadeva vsebino, družbi Niko Tube in NTRP menita, da je Splošno sodišče pravilno razsodilo, da se lahko koncept enotnega gospodarskega subjekta upošteva pri določitvi izvozne cene pred prilagoditvijo na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe in po njej. Vprašanje obstoja nadzora ter delitve dejavnosti proizvodnje in prodaje v skupini pravno ločenih družb ter s tem vprašanje obstoja enotnega gospodarskega subjekta naj bi bila omejena na ugotavljanje gospodarskega stanja, to je na opisovanje zadevnih vlog in nalog povezanih ločenih subjektov. Ker Splošno sodišče priznava, da določitev normalne vrednosti in izvozne cene urejajo posebna in ločena pravila, je po mnenju teh dveh družb povsem običajno, da se sklicuje na „analogno“ uporabo koncepta, v skladu s katerim delitev dejavnosti zadevnim subjektom ne preprečuje ustanovitve enotnega gospodarskega subjekta. Poleg tega dejstvo, da bi lahko imel obstoj enotnega gospodarskega subjekta različen vpliv glede na to, ali gre za določitev normalne vrednosti ali izvozne cene, ne bi bila ovira za širšo uporabo ustaljene sodne prakse v zvezi s tem konceptom, ki ga je Sodišče do zdaj obravnavalo le v nekaterih sporih.

b) Analiza

41. Najprej menim, da je treba ugovor nedopustnosti, ki sta ga navedli družbi Niko Tube in NTRP, zavrniti. Dejstvo, da bi lahko Svet in Komisija o primernosti uporabe koncepta enotnega gospodarskega subjekta po potrebi razpravljala med obravnavo zadeve pred Splošnim sodiščem, ne pomeni, da jima je odvzeta možnost nasprotovanja presoji v zvezi s tem, ki jo je to sodišče predstavilo v izpodbijani sodbi. Poleg tega v nobeni točki te sodbe ni navedeno dejstvo, da bi ti dve instituciji privolili v uporabo navedenega koncepta pri prilagoditvi, opravljeni na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

42. Kar zadeva vsebino, je treba najprej poudariti, da se v skladu s členom 1(2) temeljne uredbe izdelek šteje kot dampinški, če je njegova izvozna cena pri izvozu v Evropsko unijo nižja od primerljive cene podobnega izdelka, ki se pojavlja v običajnem poteku trgovanja, uveljavljenem za državo izvoznico.

43. V skladu s temeljno uredbo je stopnja dampinga znesek, za katerega normalna vrednost presega izvozno ceno. Analiza obstoja dampinga torej temelji na pošteni primerjavi med normalno vrednostjo, določeno na podlagi cen, ki so jih neodvisni kupci plačali ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici, in izvozno ceno, to je ceno, ki je bila dejansko plačana ali se plačuje za izdelek, prodan za izvoz v Unijo.

44. V skladu s členom 2(10) zadevne uredbe se poštena primerjava izvede na isti trgovinski ravni in glede na prodajo, opravljeno v, kolikor je mogoče, istem času, pri čemer se upoštevajo druge razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. Kadar takšna primerjava normalne vrednosti in izvozne cene ni mogoča, ista določba temeljne uredbe določa, da se v obliki prilagoditev v vsakem primeru ustrezno upoštevajo razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen.

45. Eden od dejavnikov, na podlagi katerih se lahko opravijo prilagoditve, je tudi dejavnik iz člena 2(10)(i) navedene uredbe z naslovom Provizije. V skladu s to določbo se „[p]rilagoditev [...] izvede zaradi razlik v provizijah, ki se plačujejo v zvezi z obravnavano prodajo. Izraz ‚provizije' se razume tako, da vključuje pribitek, ki ga je prejel trgovec izdelka ali podobnega izdelka, če so funkcije takšnega trgovca podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije."

46. Glede na točko 132 sporne uredbe ter pojasnila Sveta in Komisije je Svet v skladu s členom 2(10)(i) temeljne uredbe navzdol prilagodil izvozno ceno družb Niko Tube in NTRP za vso prodajo njunih izdelkov, namenjenih v Unijo, opravljeno s posredovanjem družbe SEPCO, ne glede na to, ali je prodaja potekala le prek te družbe ali prek družb SEPCO in SPIG.

47. Zaradi te prilagoditve se je povečala razlika med normalno vrednostjo in izvozno ceno izdelkov družb Niko Tube in NTPR, s čimer se je povečala tudi stopnja dampinga.

48. Svet meni, da taka prilagoditev temelji na teh dveh ugotovitvah. Prvič, družba SEPCO se je štela za trgovca, ki je izvajal funkcije, „podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije", ker so družbi Niko Tube in NTRP kot prodajalca na eni strani ter družba SEPCO kot kupec na drugi strani dosegle enake poslovne rezultate, kot bi jih pri odnosu med izvorno osebo in zastopnikom. Drugič, obstajala je razlika med normalno vrednostjo in izvozno ceno, in sicer se je za ves izvoz družbe SEPCO (same ali skupaj z družbo SPIG) plačilo izvedlo družbama SPIG in SEPCO, saj družba SPIG prejme plačila za vse izvozne posle, opravljene prek družbe SEPCO, medtem ko se je za vso prodajo prek družbe SPIG na notranjem trgu plačilo izvedlo le tej družbi.

49. Družbi Niko Tube in NTRP sta med obdobjem preiskave in v tožbi pred Splošnim sodiščem trdili, da sta z družbama SPIG in SEPCO tvorili enoten gospodarski subjekt ter da je bila zato prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe neprimerna.

50. V tem smislu je Splošno sodišče v točki 177 izpodbijane sodbe začelo preučevati tožbeni razlog družb Niko Tube in NTRP v zvezi z očitno napako pri presoji pri uporabi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, pri čemer je poudarilo, da „[v] skladu z ustaljeno sodno prakso glede izračuna normalne vrednosti, ki pa se po analogiji lahko uporabi za izračun izvozne cene, delitev dejavnosti proizvodnje in prodaje v skupini, ki jo oblikujejo pravno ločene družbe, ne vpliva na dejstvo, da gre za enoten gospodarski subjekt, ki tako organizira vse dejavnosti, ki jih v drugih primerih izvaja subjekt, ki je enoten tudi v pravnem smislu (glej po analogiji sodbe Sodišča z dne 5. oktobra 1988 v zadevi Brother Industries proti Svetu, 250/85, Recueil, str. 5683, točka 16; z dne 10. marca 1992 v zadevi Matsushita Electric proti Svetu, C-175/87, Recueil, str. I-1409, točka 12, in z dne 13. oktobra 1993 v zadevi Matsushita Electric Industrial proti Svetu, C-104/90, Recueil, str. I-4981, točka 9)“.

51. Svet in Komisija imata tri različne pripombe v zvezi s to točko izpodbijane sodbe. Prvič, po mnenju teh dveh institucij bi bilo načelo uporabe koncepta enotnega gospodarskega subjekta zunaj izračuna normalne vrednosti izključeno, kar je razvidno iz sodne prakse Sodišča. Poleg tega Svet in Komisija Splošnemu sodišču očitata, da ni pojasnilo razlogov, zaradi katerih je razširilo sodno prakso, ki jo je Sodišče oblikovalo na področju izračuna normalne vrednosti. Nazadnje, izhodišče obrazložitve Splošnega sodišča iz točke 177 izpodbijane sodbe ni skladno z dejanskim stanjem, na podlagi katerega se je razsojalo, saj se spor ne nanaša na izračun izvozne cene, ampak na prilagoditev te cene v skladu s členom 2(10)(i) temeljne uredbe.

52. Čeprav se na prvi pogled očitki ne zdijo nepomembni, me na koncu niso prepričali.

53. Kar zadeva zadnjo točko, najprej odkrito priznavam, da čeprav se očitek družb Niko Tube in NTRP nanaša na tretjo fazo izračuna stopnje dampinga, in sicer na pošteno primerjavo med normalno vrednostjo in izvozno ceno, na podlagi katere je bila opravljena prilagoditev iz člena 2(10)(i) temeljne uredbe, se točka 177 izpodbijane sodbe sklicuje le na drugo fazo določitve stopnje dampinga, to je na del, povezan z izračunom izvozne cene.

54. Poleg tega se glede na to, da je treba razlikovati med tremi fazami izračuna za določitev stopnje dampinga, to je razlikovanje, ki jasno izhaja iz same temeljne uredbe, Splošno sodišče ne more sklicevati na izračun izvozne cene za določitev prilagoditve takšne cene na podlagi člena 2(10)(i) navedene uredbe v širšem smislu.

55. Čeprav menim, da je treba priznati, da so pomisleki Sveta in Komisije v zvezi z nejasnim besedilom iz točke 177 izpodbijane sodbe utemeljeni, se mi zdi, da so vseeno brezpredmetni.

56. Dejansko ni sporno, da se pritožbeni razlog Sveta in Komisije nanaša na to, da je Splošno sodišče po analogiji uporabilo merilo enotnega gospodarskega subjekta zunaj izračuna normalne vrednosti, kar pomeni, da ga je uporabilo, tako kot v obravnavanem primeru, tudi za prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

57. Zato je treba v tem smislu preučiti druga dva očitka tega pritožbenega razloga.

58. Kar zadeva prvi očitek, poudarjen v točki 51 teh sklepnih predlogov, je zagotovo res, da se je sodna praksa Sodišča v zvezi s konceptom enotnega gospodarskega subjekta oblikovala v okviru izračuna normalne vrednosti. Kot je Svet priznal na obravnavi, pa ta edina okoliščina ne pomeni, da uporaba tega koncepta zunaj izračuna normalne vrednosti pomeni napačno uporabo prava.

59. Še pomembneje pa je poudariti, kot je Splošno sodišče v bistvu trdilo v točki 178 izpodbijane sodbe, da se koncept enotnega gospodarskega subjekta pri izračunu normalne vrednosti uporabi, da se v prodajno ceno izdelka vključi prodaja družbe, ki je pravno ločena od proizvajalca, vendar jo gospodarsko nadzoruje proizvajalec, ki z njo torej tvori enoten gospodarski subjekt, kakršna bi bila

prodaja, če bi jo opravil notranji prodajni oddelek proizvajalca.[6]

60. Razloga za to prilagoditev ni težko razumeti. Izogniti se je treba temu, da stroški, ki so očitno zajeti s prodajno ceno proizvoda, kadar to prodajo opravlja notranji oddelek proizvajalca, niso več zajeti, kadar enako dejavnost prodaje izvaja pravno ločena družba, čeprav jo gospodarsko nadzoruje proizvajalec.[7]

61. S tem se preprečita diskriminatorna obravnava proizvajalcev[8] in umetno zmanjševanje normalne vrednosti, saj družbe za distribucijo, ki tvori enoten gospodarski subjekt s proizvajalcem, zagotovo ni mogoče šteti za prvega neodvisnega kupca za namene izračuna navedene vrednosti.

62. Poleg tega menim, da če proizvajalec prodaja svoje izdelke za izvoz v Unijo prek družbe, ki je pravno ločena, vendar jo gospodarsko nadzoruje, ni nobenega pomembnega pravnega ali gospodarskega razloga, ki bi oviral priznanje obstoja enotnega gospodarskega subjekta, ki ga sestavljata ti dve družbi, kar seveda lahko vpliva na izračun izvozne cene ali primerjavo te cene z normalno vrednostjo.

63. Čeprav sta Svet in Komisija na obravnavi pred Sodiščem priznala, da obstoj enotnega gospodarskega subjekta, ki ga sestavljata proizvajalec in družba za distribucijo, nasprotuje izvedbi prilagoditve iz člena 2(10)(i) temeljne uredbe – zdi se, da to že potrjuje zamisel, da se lahko merilo enotnega gospodarskega subjekta upošteva tudi pri presoji ocen, izvedenih pri primerjavi med normalno vrednostjo in izvozno ceno –, ti dve instituciji vseeno menita, da bi Sodišče v skladu s svojo sodno prakso zavrnilo razširitev, ki jo je izvedlo Splošno sodišče.

64. Res je, da je Sodišče zlasti v sodbi v zadevi Minolta Camera proti Svetu,[9] ki jo izrecno navaja Komisija, razsodilo, da določitev normalne vrednosti in določitev izvozne cene urejajo ločena pravila ter da zato prodajnih, splošnih in upravnih stroškov ni treba nujno obravnavati v obeh primerih enako.[10]

65. Dejansko je povsem mogoče, da proizvajalec na notranjem trgu deluje prek družbe za prodajo, s katero tvori enoten gospodarski subjekt, kar pa ne velja, kadar ta proizvajalec deluje na izvoznem trgu. To je veljalo tudi v zadevi, v kateri je bila izrečena navedena sodba Minolta Camera proti Svetu. Iz te sodbe Sodišča izhaja, da se lahko prodajni, upravni in drugi splošni stroški hčerinskih družb za prodajo v državi izvoznici, v tem primeru na Japonskem, ki so delovale kot prodajni oddelek družbe Minolta, po mnenju Sodišča dejansko primerjajo le s stroški izvozne službe, katere ustrezni stroški se niso odšteli od izvozne cene, ne pa, kot je trdila ta družba, s stroški njenih evropskih hčerinskih družb, na podlagi česar je Sodišče trdilo, da se lahko morebitne razlike med zneskom teh stroškov upoštevajo pri prilagoditvah, ki jih je treba opraviti v skladu s temeljno uredbo, ki se je uporabljala med obravnavo te zadeve.[11]

66. Vendar na eni strani ne razumem, zakaj ne bi moglo veljati tudi nasprotno, in sicer, da bi proizvajalec iz tretje države deloval na svojem notranjem trgu prek družbe, ki je gospodarsko ne nadzira, svoje izdelke pa bi prodajal v Unijo prek družbe, s katero tvori enoten gospodarski subjekt. Na drugi strani težko razumem, zakaj Svet in Komisija nista upoštevala ugotovitve, ki temelji na gospodarskem stanju odnosov med proizvajalcem iz tretje države in eno od njegovih družb za prodajo na trgu izvoza v Unijo.

6 — Glej sodbo z dne 10. marca 1992 v zadevi Canon proti Svetu (C-171/87, Recueil, str. I-1237, točke od 9 do 13).

7 — Prav tam.

8 — V zvezi s tem glej sodbo z dne 5. oktobra 1988 v zadevi TEC in drugi proti Svetu (260/85 in 106/86, Recueil, str. 5855, točka 30).

9 — Sodba z dne 10. marca 1992 (C-178/87, Recueil, str. I-1577).

10 — Prav tam (točka 12).

11 — Prav tam (točka 13).

67. Povedano drugače, če proizvajalec tretje države in ena od njegovih prodajnih družb za izvoz v Unijo tvorita enoten gospodarski subjekt, tega gospodarskega stanja ni mogoče zanemariti. Taka ugotovitev ima sama po sebi prednost pred vsemi vprašanji v zvezi s pravili in metodami, ki jih je treba uporabiti pri določitvi treh faz izračuna za določitev stopnje dampinga. Dejstvo je, da če je treba ugotoviti take okoliščine, ima to posledice na določitev izvozne cene ali na izračun prilagoditev v okviru poštene primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno. Nasprotna ugotovitev bi povzročila umetno zmanjšanje vrednosti izvozne cene, da bi se povečala stopnja dampinga.

68. V tem primeru je Svet, kot sem že navedel, priznal, da obstoj enotnega gospodarskega subjekta, ki ga sestavljata proizvajalec tretje države in družba, ki izvaža v Unijo, nasprotuje izvedbi prilagoditve na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

69. Poleg tega je treba ugotoviti, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 182 izpodbijane sodbe, da je Komisija v svojem telefaksu z dne 26. junija 2006 naštela tri dokaze, na podlagi katerih je ugotovila, da je družba SEPCO opravljala funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, in povezane s poslovnimi funkcijami družbe SEPCO ter z nadzorom družb Niko Tube in NTRP v tej družbi.[12] Vendar je večji del teh dokazov enak tistim, ki so se uporabili pri določitvi obstoja enotnega gospodarskega subjekta, kot to izhaja iz sodne prakse, navedene v točki 179 izpodbijane sodbe.[13]

70. Zato menim, da Splošno sodišče pri svoji presoji ni napačno uporabilo prava, ko je izhajalo iz predpostavke, da je treba merilo enotnega gospodarskega subjekta upoštevati pri preverjanju, ali so, kot je navedel Svet v sporni uredbi, izpolnjeni pogoji iz člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

71. V teh okoliščinah je treba po mojem mnenju zavrniti tudi skupno trditev Sveta in Komisije, da za Splošno sodišče velja posebna zahteva, da utemelji analogno uporabo sodne prakse v zvezi z enotnim gospodarskim subjektom, ki se je oblikovala na področju izračuna normalne vrednosti.

72. Zato predlagam, naj se pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah v zvezi z napačno uporabo prava pri analogni uporabi sodne prakse v zvezi s konceptom enotnega gospodarskega subjekta zavrnejo kot delno brezpredmetni in delno neutemeljeni.

2. Pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah: napačna uporaba prava pri naložitvi dokaznega bremena glede izpolnjevanja pogojev za prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe

a) Trditve strank

73. Svet in Komisija menita, da je Splošno sodišče v točki 180 izpodbijane sodbe napačno razsodilo, da se morajo institucije opirati na dokaze ali vsaj na znamenja, s katerimi se lahko ugotavlja obstoj dejavnika, zaradi katerega je bila opravljena obravnavana prilagoditev. Poleg tega tudi sklicevanje na sodbo Splošnega sodišča v zadevi Kundan in Tata proti Svetu[14] v navedeni točki izpodbijane sodbe v tem primeru ni primerno, ker se ta sodba nanaša na dejstva pred spremembo temeljne uredbe, na kateri temelji sporna uredba.

12 — Navedel sem že, da so ti trije dokazi: prvič, tožeči stranki na prvi stopnji sta zadevni izdelek neposredno prodajali v Skupnosti, drugič, SPIG, povezana družba za prodajo v Ukrajini, je delovala kot prodajni zastopnik za prodajo, ki sta jo izvajali družbi Niko Tube in NTRP družbi SEPCO, in tretjič, povezave družbe SEPCO z družbama Niko Tube in NTRP ne zadostujejo in zaradi njih ni mogoče šteti, da je bila pod njunim nadzorom oziroma da je obstajal skupni nadzor družbe SEPCO ter družb Niko Tube in NTRP.

13 — Sodišče v točki 179 izpodbijane sodbe poudarja, da iz sodne prakse tudi izhaja, da enoten gospodarski subjekt obstaja, kadar proizvajalec naloge, ki jih običajno opravlja notranji oddelek za prodajo, zaupa družbi za distribucijo njegovih izdelkov, ki jo gospodarsko nadzoruje (v tem smislu glej zgoraj navedeno sodbo Canon proti Svetu, točka 9). Poleg tega je sestava kapitala pomemben kazalnik obstoja enotnega gospodarskega subjekta (v tem smislu glej sklepne predloge generalnega pravobranilca Lenza v postopku, v katerem je bila izdana sodba z dne 7. julija 1994 v zadevi Gao Yao proti Svetu, C-75/92, Recueil, str. I-3141, točka 33). Razsojeno je bilo tudi, da lahko enoten gospodarski subjekt obstaja, kadar proizvajalec prevzame del funkcij prodaje, ki se dopolnjujejo s funkcijami družbe za distribucijo njegovih izdelkov (zgoraj navedena sodba Matsushita Electric Industrial proti Svetu, točka 14).

14 — Sodba z dne 21. novembra 2002 v zadevi Kundan in Tata proti Svetu (T-88/98, Recueil, str. II-4897, točka 96).

74. Družbi Niko Tube in NTRP predlagata, naj se ti pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah zavrnejo.

b) Analiza

75. Splošno sodišče je v točki 180 izpodbijane sodbe razsodilo, „[…] da se morajo institucije – tako kot mora stranka, ki na podlagi člena 2(10) temeljne uredbe predlaga prilagoditve, da bi bili normalna vrednost in izvozna cena primerljivi zaradi določanja stopnje dampinga, predložiti dokaz, da je njen predlog upravičen – kadar menijo, da je treba opraviti prilagoditev, opirati na dokaze ali vsaj na indice, s katerimi se lahko ugotavlja obstoj dejavnika, zaradi katerega je opravljena prilagoditev, in njegov učinek na primerljivost cen (sodba Sodišča prve stopnje z dne 21. novembra 2002 v zadevi Kundan in Tata proti Svetu, T-88/98, Recueil, str. II-4897, točka 96)“.

76. V nasprotju s trditvami Sveta in Komisije menim, da pri tej presoji pravo ni bilo napačno uporabljeno.

77. V zvezi s tem je treba poudariti, da se v skladu s členom 2(10) temeljne uredbe, kadar primerjava normalne vrednosti in izvozne cene ni mogoča, v obliki prilagoditev v vsakem primeru ustrezno upoštevajo razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen.

78. Ker je bila v tej določbi uporabljena neosebna oblika, ni določeno, kdo mora opredeliti dejavnike, na podlagi katerih je treba opraviti prilagoditev, in dokazati, v kolikšnem obsegu navedeni dejavnik vpliva na primerljivost cen na notranjem trgu in na trgu izvoza v Unijo. [15]

79. V teh okoliščinah morajo potrebo po posebnih prilagoditvah, navedenih v členu 2(10)(a) do (k) temeljne uredbe, dokazati tisti, ki se nameravajo na to sklicevati.

80. Če torej proizvajalec zahteva, da se opravi prilagoditev normalne vrednosti (navzdol) ali izvoznih cen (navzgor), mora navesti in dokazati, da so pogoji za odobritev take prilagoditve izpolnjeni. [16]

81. Kadar pa, tako kot v obravnavanem primeru, Komisija in Svet menita, da je treba izvozno ceno prilagoditi navzdol, ker družba za prodajo, povezana s proizvajalcem, izvaja funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij, morata sporočiti vsaj prepričljive znake, da je ta pogoj izpolnjen.

82. Zato predlagam, da se pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah, ki se nanašajo na napačno uporabo prava pri naložitvi dokaznega bremena glede izpolnjevanja pogojev za prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, zavrnejo.

3. Pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah: prekoračitev mej sodnega nadzora

a) Trditve strank

83. Svet in Komisija trdita, da se Splošno sodišče v nasprotju s sodno prakso, uporabljivo v obravnavanem primeru, na katero se tudi sicer ni sklicevalo, ni omejilo na preverjanje, ali sta se instituciji oprli na napačna dejstva oziroma ali sta storili očitno napako pri presoji, ko sta opravili

15 — Čeprav je to besedilo enako besedilu, uporabljenem v členu 2(10) neposredno predhodne temeljne uredbe (Uredba Sveta (ES) št. 3283/94 z dne 22. decembra 1994 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 349, str. 1)), se razlikuje od besedila iz člena 2(9)(b) prejšnje temeljne uredbe (Uredba Sveta (EGS) št. 2423/88 z dne 11. julija 1988 o zaščiti proti dampinškemu ali subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske gospodarske skupnosti (UL L 209, str. 1)), ki določa, da mora „zainteresirana stranka“ dokazati, ali je predlog za prilagoditev upravičen.

16 — Glej sodbo z dne 11. julija 1990 v združenih zadevah Stanko France proti Komisiji in Svetu (C-320/86 in C-188/87, Recueil, str. I-3013, točka 48 in navedena sodna praksa) v času veljavnosti prejšnjih protidampinških uredb.

prilagoditev iz člena 2(10)(i) temeljne uredbe. Nasprotno je v točkah od 184 do 189 izpodbijane sodbe presojo institucij nadomestilo s svojo presojo, pri čemer je napačno uporabilo merilo enotnega gospodarskega subjekta.

84. Poleg tega je bila presoja Splošnega sodišča napačno omejena na tri dokaze iz telefaksa Komisije z dne 26. junija 2006, pri čemer se niso upoštevala dodatna pojasnila, ki jih je predložil Svet v okviru sodnega postopka na prvi stopnji. Splošno sodišče tudi ni dobro razumelo nekaterih razlogov iz zadevnega faksa, na podlagi katerih je bila opravljena prilagoditev iz člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

85. Komisija tudi trdi, da je ugotovitev Splošnega sodišča, da instituciji nista mogli opraviti zadevne prilagoditve, v nasprotju z ugotovitvijo iz točke 213 izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče razsodilo, da je telefaks z dne 26. junija 2006 vseboval podroben povzetek razlogov, zaradi katerih je bila ta prilagoditev opravljena.

86. Nazadnje, Svet in Komisija trdita, da bi bila z utemeljenostjo njunih očitkov presoja Splošnega sodišča iz točk od 193 do 197 izpodbijane sodbe samodejno ovržena v delu, v katerem se nanaša na odnose med družbama NTRP in SEPCO, ker je Splošno sodišče v navedenih točkah menilo, da tožbenega razloga tožečih strank na prvi stopnji v zvezi z očitno napako pri presoji glede uporabe člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe ni mogoče obravnavati kot samostojnega v razmerju do tožbenega razloga navedenih tožečih strank na prvi stopnji v zvezi z očitno napako pri presoji glede uporabe člena 2(10)(i) iste uredbe.

87. Družbi Niko Tube in NTRP trdita, da je Splošno sodišče izvajalo ustrezno raven nadzora nad presojo institucij in da ni nadomestilo presoje teh institucij s svojo presojo. Splošno sodišče je preverilo le, ali so pogoji iz člena 2(10)(i) temeljne uredbe izpolnjeni in ali se je ustrezno presojalo dejansko stanje.

88. Poleg tega družbi menita, da je Splošno sodišče očitno upoštevalo in preučilo vse trditve Sveta in Komisije ter razpoložljive informacije, ki so jih sporočile stranke, preden je ugotovilo, da sta instituciji storili očitno napako, ker nista predložili zadostnih znakov, da je družba SEPCO delovala kot zastopnik, ki dela na podlagi provizij v okviru transakcij v zvezi s cevmi, ki jih je izdelala družba NTRP. Poleg tega družbi Niko Tube in NTRP trdita, da instituciji nista upravičeno menili, da za ugotovitev po samem zakonu, da družba za prodajo, ki je povezana s proizvajalcem izvoznikom ali je pod njegovim skupnim nadzorom, izvaja funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij, zadošča, da ta družba zadevni izdelek prodaja v Unijo. V takem primeru zadošča, da člen 2(10)(i) temeljne uredbe določa, da se lahko pribitek, ki ga je prejel trgovec, prilagodi. To pa se glede na razsodbo Splošnega sodišča ni zgodilo.

89. Družbi sta dodali, da je Splošno sodišče popolnoma utemeljeno ugotovilo, da sta instituciji storili očitno napako pri presoji glede uporabe člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe. S samo prilagoditvijo se ohrani ali ustvari asimetrija, ki jo je Splošno sodišče poudarilo v točki 195 izpodbijane sodbe.

b) Analiza

90. Pred preučitvijo bistva teh pritožbenih razlogov, ki sta jih navedli pritožnici v glavnih pritožbah v zvezi z obsegom sodnega nadzora Splošnega sodišča, je treba najprej zavrniti dodatni trditvi, ki sta ju poudarila Komisija in Svet, da naj bi bila obrazložitev Splošnega sodišča pomanjkljiva in da naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo dodatne obrazložitve, ki jo je navedel Svet med postopkom na prvi stopnji.

91. Kar zadeva prvo točko, je očitek, da naj bi izpodbijana sodba vsebovala protislovje v obrazložitvi, ker je Splošno sodišče na eni strani v točki 184 navedene sodbe med drugim navedlo, da razlogi iz telefaksa Komisije z dne 26. junija 2006 ne utemeljujejo prilagoditve, opravljene v skladu s členom 2(10)(i) temeljne uredbe, na drugi strani pa je v točki 213 iste sodbe navedlo, da navedeni telefaks vsebuje podroben povzetek razlogov, zaradi katerih je bila ta prilagoditev opravljena, povsem neutemeljen. Medtem ko se namreč točka 184 izpodbijane sodbe nanaša na preverjanje utemeljenosti razlogov iz telefaksa z dne 26. junija 2006, to je vsebinske zakonitosti sporne uredbe, je v točki 213 navedene sodbe navedeno le, da je Komisija zlasti s tem telefaksom izpolnila obveznost, da jasno in nedvoumno navede razloge, na podlagi katerih je bila opravljena zadevna prilagoditev, kar pomeni spoštovanje bistvene postopkovne zahteve.[17] Poleg tega se točka 213 izpodbijane tožbe nanaša na preizkus tožbenega razloga v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve.

92. Neutemeljen se mi zdi tudi očitek Sveta, da Splošno sodišče ni upoštevalo dodatnih pojasnil, in sicer treh dodatnih razlogov iz telefaksa Komisije z dne 26. junija 2006, ki jih je Svet predložil med sodnim postopkom na prvi stopnji.

93. Prvič, glede na to, da je treba trditev Sveta razlagati kot očitek Splošnemu sodišču, da ni upoštevalo pojasnil, ki so bila predložena po prejetju sporočila po telefaksu z dne 26. junija 2006 in po sprejetju sporne uredbe z dne 27. junija 2006 ter so poleg tega nova v primerjavi z razlogi iz navedenega telefaksa in akta, je treba tako trditev odločno zavrniti. Dejansko se lahko Splošnemu sodišču očita, da ni dovolilo, da bi institucija prvotno utemeljitev, ki je izhajala iz telefaksa z dne 26. junija 2006 in besedila izpodbijanega akta, nadomestila z novo utemeljitvijo. Vendar Splošno sodišče med postopkom ni moglo dovoliti instituciji, da bi tožbene razloge iz izpodbijanega akta nadomestila z novimi tožbenimi razlogi, sicer bi pravo uporabilo napačno.[18]

94. Če pomeni trditev Sveta očitek Splošnemu sodišču, da ni upoštevalo dodatnih pojasnil s podrobno navedenimi razlogi, na podlagi katerih je bila opravljena prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i) temeljne uredbe, je treba ugotoviti, da se je Svet na splošno skliceval le na približno deset točk iz svojih navedb na prvi stopnji, vendar pri tem ni dovolj natančno navedel, katerih pojasnil Splošno sodišče ni upoštevalo.[19] Vsekakor je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče vsaj ustrezno upoštevalo bistvene ugotovitve, ki jih je Svet poudaril med postopkom na prvi stopnji in s katerimi utemeljuje prilagoditev, opravljeno na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe. Tako je Splošno sodišče v točki 185 izpodbijane sodbe odgovorilo na trditev, ki je bila na kratko vključena v navedbe Sveta, v zvezi z neposredno prodajo v nove države članice, ki sta jo opravljali družbi Niko Tube in NTRP. Prav tako je Splošno sodišče v točki 186 iste sodbe preučilo vlogo družbe SPIG pri prodaji v Unijo, to je trditev, ki jo je poudaril Svet v svojem odgovoru na tožbo na prvi stopnji, poleg tega pa je v točki 187 izpodbijane sodbe preučilo povezave med družbama Niko Tube in NTRP ter družbo SEPCO, pri čemer se je obakrat sklicevalo na razprave med strankami med postopkom na prvi stopnji ali na spis, ki sta ga stranki predložili Splošnemu sodišču.

95. Zato predlagam, da se trditvi Komisije in Sveta zavrneta.

96. Nadaljujem s pomembnim vprašanjem, poudarjenim v teh pritožbenih razlogih v glavnih pritožbah v zvezi z obsegom nadzora Splošnega sodišča nad presojo, ki sta jo izvedla Komisija in Svet.

17 — Kar zadeva razlikovanje med obveznostjo obrazložitve, ki pomeni bistveno postopkovno zahtevo, in vprašanjem utemeljenosti obrazložitve, ki se nanaša na vsebinsko zakonitost spornega akta, glej zlasti sodbo z dne 22. marca 2001 v zadevi Francija proti Komisiji (C-17/99, Recueil, str. I-2481, točka 35).

18 — Glej v tem smislu med drugim sodbe Splošnega sodišča z dne 6. novembra 1997 v zadevi Berlingieri Vinzek proti Komisiji (T-71/96, RecFP, str. I-A-339 in II-921, točka 79); z dne 25. februarja 2003 v zadevi Strabag Benelux proti Svetu (T-183/00, Recueil, str. II-135, točki 57 in 58); z dne 10. septembra 2008 v zadevi Evropaïki Dynamiki proti Komisiji (T-465/04, ZOdl., str. II-154, točka 59) in z dne 9. septembra 2010 v zadevi Evropaïki Dynamiki proti Komisiji (T-387/08, točka 37).

19 — Svet se v opombi na strani 15 svoje pritožbe sklicuje na točki 105 in 106 ter točke od 112 do 119 svojega odgovora na tožbo na prvi stopnji ter na točke od 49 do 55 duplike na prvi stopnji.

97. Ugotoviti je treba zlasti, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi v točki 182 najprej opozorilo na tri dokaze, na katere sta se instituciji oprli za ugotovitev, da je družba SEPCO opravljala funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, v smislu člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

98. Kar zadeva prvi dokaz, in sicer dejstvo, da naj bi družbi Niko Tube in NTRP opravljali neposredno prodajo zadevnega izdelka v Skupnosti, je Splošno sodišče v točki 185 izpodbijane sodbe izpostavilo, da gre lahko za enoten gospodarski subjekt, kadar proizvajalec prevzame del funkcij prodaje, ki se dopolnjujejo s funkcijami družbe za distribucijo njegovih izdelkov. Zato je Splošno sodišče po ugotovitvi, da iz navedb strank izhaja, da se je neposredna prodaja v Skupnosti izvajala v nove države članice v prehodni fazi in da je obseg prodaje pomenil le 8 % celotnega obsega prodaje v Skupnost, ugotovilo, da sta družbi Niko Tube in NTRP prevzeli zgolj funkcije prodaje, ki se dopolnjujejo s funkcijami družbe SEPCO, in to samo za prehodno obdobje.

99. Kar zadeva drugi dokaz, ki je povezan z dejstvom, da naj bi družba SPIG, povezana družba za prodajo v Ukrajini, posredovala kot prodajni zastopnik za prodajo, ki sta jo družbi Niko Tube in NTRP opravili za družbo SEPCO, je Splošno sodišče v točki 186 izpodbijane sodbe poudarilo, da Svet nikakor ni pojasnil, zakaj bi bilo dejstvo, da družba SPIG prejema provizijo za prodajo, ki sta jo družbi Niko Tube in NTRP opravili za družbo SEPCO, dokaz, da je družba SEPCO opravljala funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, in ovira za priznanje njenega statusa notranjega oddelka družb Niko Tube in NTRP za prodajo.

100. Kar zadeva tretji dokaz, da naj bi bile povezave družbe SEPCO z družbama Niko Tube in NTRP nezadostne ter da zaradi njih ni mogoče šteti, da je družba SEPCO pod njunim nadzorom ali da so družbe SEPCO ter Niko Tube in NTRP pod skupnim nadzorom, je Splošno sodišče v točki 187 izpodbijane sodbe poudarilo, da iz dokumentov v spisu izhaja, da sta bili družbi SEPCO in NTRP povezani prek skupne matične družbe, ki je imela med obdobjem preiskave v lasti 100 % kapitala družbe SEPCO in 24 % kapitala družbe NTRP. Splošno sodišče je zato ugotovilo, da je šlo v tem primeru za dejstvo, ki bi lahko, če bi bilo potrjeno z drugimi upoštevnimi dokazi, pripomoglo k ugotovitvi, da sta bili družbi SEPCO in NTRP pod skupnim nadzorom, in s katerim nikakor ni bila prikazana nezadostnost povezav družb SEPCO in NTRP. Na drugi strani je Splošno sodišče v točki 188 izpodbijane sodbe razsodilo, da z dokumenti v spisu ni mogoče izkazati, da družbo SEPCO nadzoruje družba Niko Tube ali da sta družbi pod skupnim nadzorom.

101. Zato je Splošno sodišče presodilo, da dokazi iz telefaksa z dne 26. junija 2006 v utemeljitev prilagoditve, opravljene na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, niso „dovolj prepričljivi“ in se ne morejo šteti za kazalnike, s katerimi se lahko ugotovi obstoj dejavnika, zaradi katerega je opravljena prilagoditev, in njegov učinek na primerljivost cen (točka 184 izpodbijane sodbe). Zato je ugodilo tožbenemu razlogu na prvi stopnji v zvezi z očitno napako pri presoji pri uporabi navedenega člena temeljne uredbe v delu, v katerem se nanaša na opravljeno prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba SEPCO v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba NTRP, in ga zavrnilo v delu, v katerem se nanaša na prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba SEPCO v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba Niko Tube (točki 188 in 190 izpodbijane sodbe).

102. Svet in Komisija menita, da je Splošno sodišče s takim ravnanjem poseglo v njuno široko diskrecijsko pravico in da je zato prekoračilo meje svojega sodnega nadzora.

103. V zvezi s tem je res, da je Sodišče razsodilo, da imajo institucije Unije na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučevati. [20]

20 — Glej zlasti sodbo z dne 27. septembra 2007 v zadevi Ikea Wholesale (C-351/04, ZOdl., str. I-7723, točka 40 in navedena sodna praksa).

104. Poleg tega iz sodne prakse izhaja tudi, da je sodni nadzor nad presojo zapletenih gospodarskih razmer omejen na preverjanje, ali so bila upoštevana postopkovna pravila, ali je bilo dejansko stanje, na katerem temelji izpodbijana odločitev, pravilno ugotovljeno in ali ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja ali zlorabo pooblastil.[21] Zato sodišče Unije v okviru omejenega nadzora, ki ga izvaja nad zapletenimi gospodarskimi razmerami, ne more nadomestiti gospodarske presoje institucij Unije s svojo presojo.[22]

105. Kot je Sodišče poudarilo v okviru konkurenčnega prava in prava na področju državnih pomoči, kjer so tako kot na področju ukrepov trgovinske zaščite potrebne zapletene gospodarske presoje, pa široka diskrecijska pravica institucij ne pomeni, da se mora sodišče Unije vzdržati nadzora nad „razlago“ gospodarskih podatkov, ki jo opravijo te institucije.[23]

106. V skladu s to sodno prakso mora sodišče Unije med drugim ne le preveriti vsebinsko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, ampak tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse upoštevne podatke, ki jih je treba upoštevati pri presoji zapletene situacije, in ali lahko utemeljijo iz njih izvedene sklepe.[24]

107. V tem smislu torej sodna praksa ločuje med tem, kar sodišču Unije ni dovoljeno, in sicer ne sme nadomestiti presoje teh institucij s svojo gospodarsko presojo, ter med tem, kar je sodišču Unije zapovedano, in sicer mora preveriti, ali je Komisija pravilno pravno opredelila gospodarske elemente.[25] Gre torej za delitev na presojo gospodarskih dejstev, ki jo izvedejo institucije ter katere sodni nadzor izključuje novo samostojno presojo s strani sodišča in mora biti omejen na ugotavljanje očitnih napak, ter na podrejeno pravno opredelitev dejstev, ki je kot pravno vprašanje v celoti pod nadzorom sodišča Unije.

108. Kot trdi Komisija, je v tem primeru nedvomno res, da se Splošno sodišče ni sklicevalo na sodno prakso, v skladu s katero je omejen obseg njegovega nadzora nad zapletenimi gospodarskimi presojami, ki jih izvajajo institucije in kakršne se obravnavajo v teh pritožbenih razlogih v glavnih zadevah.

109. Vendar nenavedba te sodne prakse sama po sebi ne more biti dokaz, da je Splošno sodišče preseglo obseg svojega nadzora.

110. Čeprav so nekateri očitki v zvezi z obrazložitvijo izpodbijane sodbe upravičeni, menim, da sta Svet in Komisija v resnici napačno razumela vsebino nadzora, ki ga je izvajalo Splošno sodišče.

111. Splošno sodišče namreč ni izvedlo nove samostojne presoje dejstev, kot mu očitata Svet in Komisija, ampak se je ob upoštevanju sodne prakse iz točk 105 in 106 teh sklepnih predlogov pravilno omejilo na preučitev, ali so trije dokazi, poudarjeni v telefaksu z dne 26. junija 2006, podprli ugotovitev institucij, da je družba SEPCO opravljala funkcije, podobne funkcijam trgovca, ki dela na podlagi provizije, in torej utemeljili prilagoditev, opravljeno na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, kot je v bistvu poudarjeno v drugem stavku točke 184 izpodbijane sodbe.

21 — Prav tam (točka 41 in navedena sodna praksa).

22 — Na področju državnih pomoči glej po analogiji zlasti sodbi z dne 22. novembra 2007 v zadevi Španija proti Lenzing (C-525/04 P, ZOdl., str. I-9947, točka 57) in z dne 2. septembra 2010 v zadevi Komisija proti Scott (C-290/07 P, ZOdl., str. I-7763, točka 66), na področju uporabe pravil konkurence sodbo z dne 29. junija 2010 v zadevi Komisija proti Alrosa (C-441/07 P, ZOdl., str. I-5949, točka 67).

23 — Glede uporabe pravil o konkurenci glej zlasti sodbi z dne 15. februarja 2005 v zadevi Komisija proti Tetra Laval (C-12/03 P, ZOdl., str. I-987, točka 39) ter z dne 10. julija 2008 v zadevi Bertelsmann in Sony Corporation of America proti Impala (C-413/06 P, ZOdl., str. I-4951, točka 145), glede uporabe pravil v zvezi z državnimi pomočmi pa zgoraj navedeni sodbi Španija proti Lenzing (točka 56) in Komisija proti Scott (točka 64).

24 — Zgoraj navedene sodbe Komisija proti Tetra Laval (točka 39); Španija proti Lenzing (točka 57); Bertelsmann in Sony Corporation of America proti Impala (točka 145) in Komisija proti Scott (točka 65).

25 — V zvezi s tem glej točko 103 mojih sklepnih predlogov, predstavljenih v zadevi, v kateri je bila izrečena zgoraj navedena sodba Komisija proti Scott.

112. Po mojem mnenju je to zlasti jasno, kar zadeva nadzor, ki ga je Splošno sodišče opravilo glede drugega in tretjega dokaza iz telefaksa z dne 26. junija 2006. V zvezi s tema dokazoma se je Splošno sodišče v bistvu omejilo na eni strani na ugotovitev, da Svet ni predložil zadostnih pojasnil glede vpliva intervencije družbe SPIG na opredelitev družbe SEPCO kot družbe, ki je opravljala funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, ter na drugi strani na ugotovitev, da povezave med družbama SEPCO in NTRP v okviru skupne matične družbe ne izkazujejo nezadostnosti povezav med tema družbama, kot sta trdili instituciji, ki bi izključevala obstoj enotnega gospodarskega subjekta, na katerega sta se sklicevali družbi Niko Tube in NTRP v upravnem postopku in pred Splošnim sodiščem.

113. Seveda bi bila lahko preučitev, ki jo je opravilo Splošno sodišče v zvezi s prvim dokazom, da sta družbi Niko Tube in NTRP opravljali neposredno prodajo v Unijo, kar po mnenju institucij dokazuje, da družba SEPCO ni delovala kot vključena služba navedenih družb za izvoz, na prvi pogled vsaj delno v nasprotju z mojim mnenjem. Ker je Splošno sodišče na podlagi podatkov, ki so mu jih predložile stranke, v točki 185 izpodbijane sodbe potrdilo, da sta družbi Niko Tube in NTRP prevzeli zgolj funkcije prodaje, ki se dopolnjujejo s funkcijami družbe SEPCO, in to samo za prehodno obdobje (na podlagi česar se lahko sklepa o obstoju enotnega gospodarskega subjekta), se dejansko zdi, da je Splošno sodišče izvedlo svojo presojo gospodarskih elementov, ki so se obravnavali v postopku.

114. Čeprav je lahko besedilo zadnjega stavka točke 185 izpodbijane sodbe povod za očitke, je tudi trditev iz te točke navedene sodbe nedvomno vključena v preučitev, ki je napovedana v točki 184 iste sodbe in podpira ugotovitve institucij v zvezi s funkcijami, ki jih je opravljala družba SEPCO. Splošno sodišče je v svoji analizi v točki 185 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bil znesek, ki sta ga instituciji odbili od obstoječe neposredne prodaje, ki sta jo izvedli družbi Niko Tube in NTRP, tako napačen, da bi moral biti na podlagi neizpodbijanih podatkov sklep teh dveh institucij drugačen.

115. Zato menim, da Splošno sodišče ni nadomestilo gospodarske presoje institucij s svojo presojo. Nasprotno, opravilo je nadzor nad pravno opredelitvijo gospodarskih podatkov teh institucij, pri čemer je ugotovilo, da trije dokazi iz telefaksa z dne 26. junija 2006 niso znaki, ki bi lahko podprli njuno ugotovitev, da je družba SEPCO izpolnjevala pogoje, na podlagi katerih bi se lahko uporabila prilagoditev iz člena 2(10)(i) temeljne uredbe, vsaj kar zadeva transakcije v zvezi s cevmi.

116. Nazadnje, prav tako menim, da je Splošno sodišče brez napačne uporabe prava v točki 195 izpodbijane sodbe v okviru tožbenega razloga družb Niko Tube in NTRP v zvezi z uporabo člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe razsodilo, da se je z napačno uporabo prilagoditve iz člena 2(10)(i) za transakcije, ki jih je družba SEPCO izvedla v zvezi s cevmi, ki jih je izdelala družba NTRP, ohranila ali celo ustvarila asimetrija med normalno vrednostjo in izvozno ceno. Ohranitev ali povzročitev takšne simetrije dejansko vpliva na zahtevo iz člena 2(10), prvi odstavek, temeljne uredbe, da se izvede poštena primerjava med normalno vrednostjo in izvozno ceno.

117. Zato predlagam, da se pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah v zvezi z neupoštevanjem mej sodnega nadzora zavrnejo.

B – *Tretji pritožbeni razlog v nasprotni pritožbi: napačna uporaba prava z uporabo člena 2(10)(i) temeljne uredbe za transakcije, ki jih je družba SEPCO izvedla v zvezi s cevmi, ki jih je izdelala družba Niko Tube*

1. Trditve strank

118. Družbi Niko Tube in NTRP trdita, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je v točkah od 187 do 190 izpodbijane sodbe v bistvu potrdilo, da je družba SEPCO pri transakcijah v zvezi

s cevmi, ki jih je izdelala družba Niko Tube, delovala kot zastopnik, ki dela na podlagi provizije. Po mnenju teh dveh družb dejstvo, da kapitalske povezave med družbama SEPCO in Niko Tube niso bile enake kot med družbama SEPCO in NTRP, pravno ne pomeni, da je družba SEPCO v odnosih z družbo Niko Tube izvajala funkcijo zastopnika, ki dela na podlagi provizije. V nasprotju s presojo Splošnega sodišča se lahko nadzor izvaja tudi, če zadevni družbi nimata enakih končnih upravičencev. Zato je treba ločevati med obstojem nadzora in obstojem družbenega udejstvovanja. Poleg tega po mnenju družb Niko Tube in NTRP zgolj obstoj odnosa nakup – prodaja med izvoznikom in povezano družbo za distribucijo ne zadošča, da bi se marža družbe za distribucijo obravnavala kot provizija v smislu člena 2(10)(i) temeljne uredbe. V vsakem primeru so ugotovitve Splošnega sodišča v zvezi z odnosi med družbama SEPCO in Niko Tube napačne, če temeljijo na dejstvih in utemeljitvi, ki je bila pripravljena po koncu upravnega postopka.

119. Svet in Komisija sta v svojih odgovorih na tretji pritožbeni razlog v nasprotni pritožbi ugotovila, da je ta pritožbeni razlog nedopusten ali vsaj neutemeljen. Svet ocenjuje, da je pritožbeni razlog nedopusten v delu, v katerem ne bi mogel vplivati na izrek izpodbijane sodbe, saj je Splošno sodišče že razveljavilo člen 1 sporne uredbe. Komisija meni, da trditve, ki podpirajo tretji pritožbeni razlog v nasprotni pritožbi, niso utemeljene in niso dovolj natančne, zaradi česar je navedeni pritožbeni razlog nedopusten. Kar zadeva vsebino, ti instituciji v bistvu trdita, da bi morali družbi Niko Tube in NTRP opredeliti dokaze v spisu, da je bila družba SEPCO pod nadzorom družbe Niko Tube ali da je obstajal skupni nadzor nad tema družbama. Brez teh navedb je Splošno sodišče upravičeno zavrnilo tožbeni razlog na prvi stopnji.

2. Analiza

120. Čeprav menim, da o dopustnosti tega pritožbenega razloga ni treba odločati, se mi ta v vsakem primeru zdi neutemeljen.

121. Prvič, družbi Niko Tube in NTRP sta napačno prebrali izpodbijano sodbo, ko sta trdili, da je to razsodilo, da nadzora ni bilo, razen če sta imeli družbi SEPCO in Niko Tube enake končne upravičence. Dejansko je treba ugotoviti, da se je Splošno sodišče v točkah 188 in 189 izpodbijane sodbe omejilo na preverjanje, ali je bila družba SEPCO pod nadzorom družbe Niko Tube oziroma ali sta bili obe družbi pod skupnim nadzorom, kot sta trdili družbi Niko Tube in NTRP ter ob upoštevanju „dokazov v spisu“, pri čemer je Splošno sodišče to preverjalo tako, da je preučilo strukturo kapitala teh družb, ki je kazalnik obstoja enotnega gospodarskega subjekta, kot je Splošno sodišče pravilno opozorilo v točki 179 izpodbijane sodbe. Splošno sodišče zato ni razsodilo, da je lahko nadzor, zlasti skupni, obstajal le, če sta imeli zadevni družbi enake „končne upravičence“.

122. Iz napačne razlage točke 187 izpodbijane sodbe izhaja tudi trditev, da je Splošno sodišče ugotovilo, da že obstoj odnosa nakup – prodaja med izvoznikom in povezano družbo za distribucijo zadošča, da bi se marža družbe za distribucijo obravnavala kot provizija. Čeprav je v odlomku navedene točke izpodbijane sodbe navedeno, da takšna povezava ne more dokazovati, da je družba SEPCO izvajala funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, se ta odlomek namreč ne nanaša na transakcije, ki jih je družba SEPCO izvajala za družbo Niko Tube, ampak na transakcije, ki jih je izvajala družba NTRP.

123. Razlogi za zavrnitev trditev tožečih strank na prvi stopnji v resnici ne temeljijo na obstoju ali neobstoju odnosa nakup – prodaja med izvoznikom in povezano družbo za distribucijo, ampak na neobstoju dokazov, ki bi potrjevali morebiten nadzor družbe Niko Tube nad družbo SEPCO ali skupen nadzor obeh družb. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da družbi Niko Tube in NTRP nikoli nista natančno opredelili, katere dokaze v spisu je Splošno sodišče izkrivilo ali jih ni upoštevalo ter zaradi katerih bi lahko bila neveljavna njegova presoja iz točk 188 in 189 izpodbijane sodbe, v skladu

s katero dejstvo, da sta imeli družbi Niko Tube in NTRP tri skupne delničarje, med katerimi je bila tudi matična družba NTRP, v bistvu ne dokazuje, da je družba Niko Tube nadzirala družbo SEPCO ali da je obstajal skupni nadzor obeh družb, ampak le, da je med tema družbama obstajala posredna povezava.

124. Zgolj na podlagi dejstva, omenjenega v opombi na strani 47 nasprotne pritožbe, da Splošno sodišče ni odgovorilo na trditev, da so bili predstavniki družbe SEPCO prisotni ob preveritvenih obiskih v prostorih družbe Niko Tube med postopkom preiskave, ni mogoče izpodbijati te analize. Kot je upravičeno navedel Svet v svojem odgovoru na nasprotno pritožbo, to dejstvo dejansko potrjuje le, da sta zadevni družbi sodelovali med preiskavo, kot bi se lahko tudi sicer pričakovalo od dveh povezanih družb, vendar pa ne more dokazovati, da je družba Niko Tube nadzirala družbo SEPCO niti da je obstajal skupni nadzor obeh družb.

125. Nazadnje, družbi Niko Tube in NTRP še vedno nista navedli, katere nove dokaze bi moralo Splošno sodišče upoštevati pri delni zavrnitvi njunega tožbenega razloga na prvi stopnji. V zvezi s tem družbi Niko Tube in NTRP Splošnemu sodišču ne moreta očitati, da jima je v postopku na prvi stopnji dovolilo podpreti svoje trditve, čeprav ti dve družbi, kot sem poudaril v prejšnji točki teh sklepnih predlogov, v pritožbenem postopku še vedno nista mogli natančno navesti, katerih dokazov v spisu Splošno sodišče ni upoštevalo, ko je v bistvu potrdilo presojo institucij, v skladu s katero povezave med družbama SEPCO in Niko Tube niso zadoščale, da bi se štelo, da je obstajal skupni nadzor teh dveh družb ali da je družba Niko Tube nadzirala družbo SEPCO, kar je prvi pogoj za obstoj enotnega gospodarskega subjekta v okviru teh dveh povezanih družb, zaradi katerega ti instituciji ne bi mogli uporabiti prilagoditve iz člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

126. Zato predlagam, da se tretji pritožbeni razlog v nasprotni pritožbi, ki se nanaša na napačno uporabo prava z uporabo člena 2(10)(i) temeljne uredbe za transakcije, ki jih je družba SEPCO izvedla v zvezi s cevmi, ki jih je izdelala družba Niko Tube, zavrne.

C – Pritožbeni razlogi v glavnih pritožbah: napačna uporaba prava pri ugotavljanju kršitve pravice do obrambe tožečih strank na prvi stopnji v okviru prilagoditve, opravljene na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe

1. Trditve strank

127. Svet in Komisija opredeljujeta trikratno napačno uporabo prava pri presoji Splošnega sodišča, na podlagi katere je to ugotovilo, da je bila kršena pravica do obrambe družb Niko Tube in NTRP v okviru prilagoditve, opravljene na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

128. Prvič, ti instituciji ocenjujeta, da je Splošno sodišče v točki 201 izpodbijane sodbe preozko razlagalo zahteve po informiranju, ki jih morata izpolnjevati. Zlasti je po njunem mnenju zahteva, da Komisija v vsakem primeru obvesti izvoznika ne le o pravni podlagi za prilagoditev, ampak tudi o razlogih za to prilagoditev, nesorazmerna. Ker Splošno sodišče ni preverilo, ali je v tem primeru zgolj obvestilo o pravni podlagi prilagoditve zadoščalo za dejansko uveljavljanje pravice do obrambe zadevnih družb, je torej napačno uporabilo pravo. Po mnenju Komisije je Splošno sodišče zamenjalo obveznost institucij, da predložijo obsežno utemeljitev pri sprejetju spornega akta, in obveznost, da v upravnem postopku ali med preiskavo predložijo zadostne informacije, ki družbam omogočijo uveljavljanje pravice do obrambe. Komisija dodaja, da je vsebina dopisa tožečih strank na prvi stopnji z dne 4. maja 2006, ki je na kratko predstavljena v točki 204 izpodbijane sodbe, pokazala, da sta tožeči stranki v celoti razumeli razloge, zaradi katerih je Komisija opravila sporno prilagoditev.

129. Drugič, Svet je Splošnemu sodišču očital, da v točki 209 izpodbijane sodbe ni pravilno preučilo, ali sta bili družbi Niko Tube in NTRP zaradi prepoznega obvestila o treh dokazih, naštetih v telefaksu Komisije z dne 26. junija 2006, resnično prikrajšani za možnost predstavitve svojih trditev ali

ugotovitev, na podlagi katerih bi lahko bil izid upravnega postopka drugačen. Svet meni, da bi moralo Splošno sodišče preučiti, ali zaradi prepozne predložitve telefaksa z dne 26. junija 2006 družbi Niko Tube in NTRP nista imeli možnosti predstaviti novih trditev, in da sta jih družbi dejansko predstavili v postopku pred Splošnim sodiščem. Če bi Splošno sodišče pravilno uporabilo to merilo, bi ugotovilo, da so trditve, ki so mu bile predstavljene, v bistvu enake trditvam, ki so bile predstavljene v okviru postopka pred Komisijo pred prejetjem telefaksa z dne 26. junija 2006.

130. Tretjič, ker naj bi Splošno sodišče v točkah od 185 do 188 izpodbijane sodbe večkrat napačno uporabilo pravo, Svet trdi, da je Splošno sodišče v točki 211 iste sodbe tudi neutemeljeno ugodilo tožbenemu razlogu, ki se nanaša na kršitev pravice do obrambe družb Niko Tube in NTRP, v delu, ki se nanaša na prilagoditev, opravljeno na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe. Svet dodaja, da je Splošno sodišče v vsakem primeru storilo logično napako v zvezi z družbo Niko Tube, ker bi bil izid tak, kot ga je Splošno sodišče potrdilo v točki 189 izpodbijane sodbe, tudi če ne bi bila kršena pravica do obrambe te družbe. Komisija bolj splošno ocenjuje, da se Splošno sodišče v točki 209 izpodbijane sodbe ni moglo omejiti na sklicevanje na njeno vsebinsko presojo pri ugotovitvi, da sta tožeči stranki na prvi stopnji dokazali, da je bila kršena njuna pravica do obrambe.

131. Družbi Niko Tube in NTRP Sodišče pozivata, naj se pritožbeni razlogi Sveta in Komisije zavrnejo.

132. Trdita, da je Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da sklicevanje na pravno podlago sporne prilagoditve ni zadostovalo, da bi se preverilo, ali sta instituciji izpolnili svojo obveznost v zvezi s spoštovanjem pravice do obrambe. Zlasti ti družbi poudarjata, da je bilo konkretno preverjanje, ki ga je opravilo Splošno sodišče, v skladu z zahtevami iz sodne prakse in ga zato ni mogoče opredeliti kot preozko. Čeprav sta družbi Niko Tube in NTRP v dopisu z dne 4. maja 2006 kot odgovoru na drugi dokument o dokončnem razkritju, ki ga je predložila Komisija, trdili, da dejavnosti družbe SEPCO niso bile podobne dejavnostim zastopnika, ki dela na podlagi provizije, nista vedeli, ali in na podlagi česa bi lahko Komisija to družbo opredelila kot družbo, ki dela na podlagi provizij. Ti družbi očitno nista mogli odgovoriti na specifične trditve, navedene v telefaksu z dne 26. junija 2006, ki je v upravni fazi pomenil prvo obrazložitev, na podlagi katere sta instituciji ugotovili, da je treba opraviti sporno prilagoditev, kot je upravičeno razsodilo Splošno sodišče.

133. Kot menita družbi Niko Tube in NTRP ter kot je ugotovilo Splošno sodišče, je očitno tudi, da v nasprotju z zahtevami, ki izhajajo iz sodne prakse, pred sprejetjem predloga sporne uredbe s strani Komisije nista imeli priložnosti primerno predstaviti svojega stališča o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin, na podlagi katerih sta instituciji končno opravili prilagoditev.

134. Prav tako trdita, da naj pravno merilo, ki ga Svet predlaga za preverjanje, ali bi lahko postopkovna nepravilnost, ki sta jo storili instituciji, vplivala na sklep, ki sta ga instituciji sprejeli na podlagi primerjave trditev družb Niko Tube in NTRP pred razkritjem utemeljitve v telefaksu 26. junija 2006 ter njune trditve po tem razkritju, ne bi bilo v skladu z omejeno stopnjo nadzora, ki ga Splošno sodišče izvaja nad dokazi. Splošno sodišče se je pravilno omejilo na ugotovitev, da bi bil izid upravnega postopka lahko drugačen, če bi imeli tožeči stranki na prvi stopnji priložnost predstaviti svoje stališče o vzrokih za prilagoditev med tem postopkom.

135. Nazadnje, v zvezi s trditvijo Sveta, ki se nanaša na pomanjkljivo obrazložitev Splošnega sodišča glede kršitve pravice do obrambe družbe Niko Tube, sta družbi Niko Tube in NTRP trdili, da to, da je Splošno sodišče ugotovilo, da ni dokaza, da je družba SEPCO nadzirala družbo Niko Tube, ne pomeni, da pravica do obrambe družbe Niko Tube ni bila kršena. Po mnenju teh dveh družb bi družba Niko Tube svoje trditve lahko predstavila v upravnem postopku in tako vplivala na izid, če bi bila pravočasno obveščena o razlogih za sporno prilagoditev.

2. Analiza

136. Najprej opozarjam, da lahko v skladu s členom 20(2) temeljne uredbe zlasti pritožniki, uvozniki in izvozniki ter predstavniška združenja in predstavniki države izvoznice zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in preudarkov, na podlagi katerih se namerava priporočiti uvedba dokončnih ukrepov, kot je navedlo tudi Splošno sodišče v točki 64 izpodbijane sodbe, na katero se je sklicevalo v točki 201 navedene sodbe.

137. Tudi iz sodne prakse, ki jo navaja Splošno sodišče, izhaja, da mora biti med upravnim postopkom zadevnim podjetjem omogočeno, da primerno predstavijo svoja stališča o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokaznih elementih, ki jih Komisija navaja v podporo svoji trditvi o obstoju dampinga in škode, ki naj bi s tem nastala. [26]

138. Ugotavljam, da je v točki 203 izpodbijane sodbe Splošno sodišče ugotovilo, da je Komisija v drugem dokumentu o dokončnem razkritju z dne 24. aprila 2006 družbi Niko Tube in NTRP obvestila, da je bila glede prodaje v Skupnost, pri kateri je posredovala družba SEPCO, prilagoditev resnično opravljena na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, in ne na podlagi člena 2(9) iste uredbe, kot je bilo napačno navedeno v prvem dokumentu o dokončnem razkritju, česar Svet in Komisija nista izpodbijala. Splošno sodišče je prav tako ugotovilo, da je Komisija v tem dokumentu sicer navedla, da je znesek opravljenega odbitka ostal nespremenjen, ni pa zagotovila nobene utemeljitve, zakaj se je v tem primeru uporabil člen 2(10)(i) temeljne uredbe.

139. Poleg tega niti Svet niti Komisija nista nasprotovali navedbi Splošnega sodišča iz točke 201 izpodbijane sodbe, da je obvestilo v zvezi s prilagoditvijo in razlogi, zaradi katerih je opravljena, bistveno, saj takšna prilagoditev neposredno vpliva na višino protidampinške dajatve.

140. Zato menim, da sta instituciji neupravičeno očitali Splošnemu sodišču, da je v bistvu od Komisije zahtevalo, da v upravnem postopku družbi Niko Tube in NTRP obvesti ne samo o dejstvu, da je treba po njenem mnenju opraviti prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, ampak tudi o razlogih, ki tako prilagoditev upravičujejo, in sicer zlasti okoliščine in dokazne elemente, s katerimi je Komisija utemeljila svojo presojo.

141. Ker so bile te okoliščine in dokazni elementi dejansko obravnavani kot bistveni, bi morali biti sporočeni dovolj zgodaj, da bi lahko tožeči stranki na prvi stopnji pred sprejetjem sporne uredbe primerno predstavili svoje stališče, zlasti o njihovi upoštevnosti. Kot je ugotovilo Splošno sodišče, pa je Komisija zadevni podjetji o natančnih razlogih, ki so po njenem mnenju utemeljevali prilagoditev, opravljeno na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, obvestila šele v telefaksu z dne 26. junija 2006, to je en dan pred sprejetjem sporne uredbe.

142. Vendar kot je pravilno opozorilo tudi Splošno sodišče v točki 208 izpodbijane sodbe, lahko takšna nepravilnost Komisije pomeni kršitev pravice do obrambe tožečih strank na prvi stopnji, zaradi katere je upravičena razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe samo, če sta tožeči stranki dokazali, da izpodbijana uredba ne bi imela drugačne vsebine, vendar bi brez te nepravilnosti lahko bolje zagotovili svojo obrambo. [27] Povedano drugače, družbi Niko Tube in NTRP bi morali dokazati, da je obstajala možnost, da bi bil brez te nepravilnosti izid tega upravnega postopka drugačen in da je takšna nepravilnost dejansko vplivala na njuno pravico do obrambe. [28]

26 — Sodbi z dne 27. junija 1991 v zadevi Al-Jubail Fertilizer proti Svetu (C-49/88, Recueil, str. I-3187, točka 17) in z dne 3. oktobra 2000 v zadevi Industrie des poudres sphériques proti Svetu (C-458/98 P, Recueil, str. I-8147, točka 99).

27 — V zvezi s tem glej sodbo z dne 1. oktobra 2009 v zadevi Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware proti Svetu (C-141/08 P, ZOdl., str. I-9147, točka 94).

28 — Prav tam (točka 81).

143. Svet brez nasprotovanja tej sodni praksi ocenjuje, da Splošno sodišče ob upoštevanju trditev, ki so mu bile predstavljene, ni dejansko preverilo, s katerimi dokazi tožeči stranki na prvi stopnji nista bili seznanjeni zaradi prepozne predložitve telefaksa z dne 26. junija 2006.

144. Menim, da je treba to oceno zavrniti.

145. V zvezi s tem ugotavljam, da je v točki 209 izpodbijane sodbe Splošno sodišče glede treh dokazov, na podlagi katerih je Komisija ugotovila, da je družba SEPCO opravljala funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij, navedlo, „[da] je bilo v točkah od 185 do 188 [izpodbijane sodbe] *na podlagi trditev tožečih strank v postopku pred Sodiščem prve stopnje* izkazano, da se teh treh dokazov ne more šteti za pokazatelje, s katerimi se lahko ugotavlja, prvič, da družba Sepco opravlja funkcije, ki so podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, in drugič, da družbi Sepco in NTRP nista enoten gospodarski subjekt. Treba je torej ugotoviti, da sta tožeči stranki izkazali, da bi, če bi bili o podatkih, ki jih je vseboval telefaks z dne 26. junija 2006, obveščeni prej, lahko to izkazali pred sprejetjem izpodbijane uredbe in s tem potrdili trditev, da Komisija nima nobenega oprijemljivega razloga, zaradi katerega bi lahko opravila sporno prilagoditev.“ [29]

146. Kot potrjuje ta točka izpodbijane sodbe, ki se nanaša na sodni nadzor na podlagi točk od 185 do 188 navedene sodbe, ki se, kot sem že poudaril, večkrat sklicujejo na utemeljitev in trditve, predstavljene v postopku na prvi stopnji, je Splošno sodišče pri preverjanju, ali je postopkovna nepravilnost, ki se očita Komisiji, dejansko vplivala na pravico tožečih strank, da predstavita svoje stališče v upravnem postopku, pravilno vsaj delno temeljilo na dokazih, ki sta mu jih navedeni tožeči stranki na prvi stopnji predstavili.

147. Vendar ocenjujem, da je obrazložitev sodbe Splošnega sodišča in zlasti njene točke 209, brane skupaj s točkami od 188 do 190, protislovna in pomanjkljiva, kar zadeva ugotovitev, da so bile kršene pravice do obrambe družbe Niko Tube.

148. Splošno sodišče po mojem mnenju dejansko ne bi moglo po temelju zavrniti tožbenega razloga tožečih strank na prvi stopnji, kar zadeva prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba SEPCO v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba Niko Tube, zlasti na podlagi trditev, ki sta jih predstavili tožeči stranki na prvi stopnji, in hkrati ugotoviti, da bi lahko instituciji drugače odločili, če bi bile v okviru upravnega postopka brez postopkovne nepravilnosti Komisije predstavljene te iste trditve.

149. Kar zadeva zavrnitev po temelju tožbenega razloga tožečih strank na prvi stopnji, ki je bil predstavljen v podporo ugotovitve ničnosti sporne uredbe, v delu, v katerem se nanaša na prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba SEPCO v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba Niko Tube, se Splošno sodišče pri svoji presoji kršitev pravic do obrambe družbe Niko Tube vsekakor ni moglo omejiti na sklicevanje na vsebinske razloge, ki ne zadevajo družbe Niko Tube. Nasprotno, Splošno sodišče bi moralo jasno formulirati razloge, zaradi katerih bi lahko kljub zavrnitvi navedenega dela tožbenega razloga trditve, ki sta mu jih predstavili tožeči stranki na prvi stopnji, vplivale na drugačen izid upravnega postopka, kot sta ga zaključili instituciji, če bi bile te trditve v okviru upravnega postopka predstavljene. Ker Splošno sodišče teh razlogov ni navedlo, po mojem mnenju ni zadostno obrazložilo svoje ugotovitve iz točke 209 izpodbijane sodbe, da sta v bistvu tožeči stranki izkazali, da bi, če bi bili o podatkih, ki jih je vseboval faks z dne 26. junija 2006, obveščeni prej, lahko pred sprejetjem izpodbijane uredbe s tem potrdili trditev, da Komisija nima nobenega oprijemljivega razloga, zaradi katerega bi lahko opravila sporno prilagoditev za družbo Niko Tube.

150. Menim, da ugotovitev, da se nekatere trditve iz točk 185 in 186 izpodbijane sodbe nanašajo tako na družbo NTRP kot na družbo Niko Tube, na to presojo ne vpliva.

29 — Moj poudarek.

151. Če je namreč Splošno sodišče pri svoji vsebinski presoji tožbenega razloga tožečih strank na prvi stopnji v zvezi s sporno prilagoditvijo implicitno, vendar nujno menilo, da samo na podlagi teh trditev ni mogoče ugoditi navedenemu tožbenemu razlogu in s tem razglasiti ničnost sporne uredbe v delu, v katerem je ta prilagoditev zadevala cevi, ki jih je izdelala družba Niko Tube in izvozila družba SEPCO, ne razumem, kako bi lahko tožeči stranki na prvi stopnji na podlagi dejstva, da bi se lahko med upravnim postopkom sklicevali na te trditve, dejansko dosegli drugačen izid upravnega postopka, pri čemer tudi Splošno sodišče tega ni posebej obrazložilo.

152. Kot implicitno izhaja že iz presoje iz točke 146 teh sklepnih predlogov, v zvezi s tem menim, da družbi NTRP in Niko Tube napačno trdita, da Splošno sodišče v okviru preverjanja morebitne kršitve pravice do obrambe teh dveh družb ne bi moglo preučiti novih trditev, ki sta mu družbi jih predložili, ne da bi prekoračilo obseg svojega obrobnega nadzora.

153. Tako kot pri vsaki trditvi v podporo ničnostni tožbi mora tožeča stranka dejansko navesti dokaz za trditev o kršitvi njenih postopkovnih pravic. Ker je treba v skladu s sodno prakso dokazati dejanski vpliv na pravico do obrambe, da se lahko ugodi tožbenemu razlogu, ki se na to nanaša, in s tem doseže razglasitev ničnosti akta Unije, mora tožeča stranka, ki se sklicuje na tak tožbeni razlog, ki se nanaša na razglasitev ničnosti na podlagi nezakonitosti takega akta, dovolj natančno navesti trditve, ki bi jih predstavila, če ne bi bilo očitane postopkovne nepravilnosti, in se razlikujejo od trditev, ki so bile predstavljene med upravnim postopkom, preden je bila storjena očitana nepravilnost. Splošno sodišče lahko le s takšno preučitvijo tehtno presodi, ali je sporna postopkovna nepravilnost dejansko vplivala na pravico tožeče stranke do obrambe.[30] Ta preučitev nikakor ne presega obsega nadzora, ki ga izvaja sodišče Unije. Nasprotno, menim, da je takšna preučitev del celostnega preverjanja, ali institucije Unije kršijo temeljno načelo prava Unije glede spoštovanja pravice do obrambe v vseh postopkih, sproženih zoper posameznika, ki bi lahko pripeljali do akta, s katerim bi se poseglo v njegov položaj.[31]

154. Enake ugotovitve utemeljujejo zavrnitev splošne trditve Komisije, da se Splošno sodišče v točki 209 izpodbijane sodbe ne bi smelo sklicevati na svoje ugotovitve v zvezi z vsebinsko presojo sporne prilagoditve. Kolikor se ta očitek nanaša na družbo NTRP, se je s sklicevanjem v točki 209 izpodbijane sodbe namreč dokazalo le, da bi lahko družba NTRP bolje uveljavljala svojo pravico do obrambe, če bi imela med upravnim postopkom možnost predstaviti dokaze, ki jih je med postopkom predložila Splošnemu sodišču in so navedeni v točkah od 185 do 187 izpodbijane sodbe.

155. Ob upoštevanju navedenega predlagam, da se pritožba, ki jo je vložil Svet, delno sprejme in da se izpodbijana sodba razveljavi v delu, v katerem je Splošno sodišče ugodilo šestemu tožbenemu razlogu tožečih strank na prvi stopnji, ki se nanaša na kršenje pravice do obrambe družbe Niko Tube, v delu, v katerem se nanaša na prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba SEPCO v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba Niko Tube, na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

156. Nasprotno predlagam, da se glavna pritožba Komisije zoper izpodbijano sodbo v celoti zavrne, ker ne temelji na enakem pritožbenem razlogu, kot ga je navedel Svet in za katerega predlagam, naj se mu ugodi.

157. Zdaj je torej primerno preučiti dva pritožbena razloga v podporo nasprotni pritožbi družb Niko Tube in NTRP v zvezi s presojo Splošnega sodišča, ki se ne nanaša na prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

30 — V zvezi s tem glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware proti Svetu (točki 81 in 107).

31 — V zvezi s protidampinškimi postopki glej zgoraj navedeno sodbo Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware proti Svetu (točka 83).

D – *Prva dva pritožbena razloga v nasprotni pritožbi družb Niko Tube in NTRP*

158. Poleg že preučenega tretjega pritožbenega razloga družbi Niko Tube in NTRP v nasprotni pritožbi navajata druga dva pritožbena razloga, ki se nanašata na napačno uporabo prava s strani Splošnega sodišča pri njegovi preučitvi izračuna normalne vrednosti in določitve škode, povzročene industriji Unije.

1. Prvi pritožbeni razlog v nasprotni pritožbi: domnevna napačna uporaba prava pri preučitvi izračuna normalne vrednosti s strani Splošnega sodišča

159. Pred preučitvijo tega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi, ki je sestavljen iz petih delov, se mi zdi koristno opozoriti na dejansko stanje v sporu, kar zadeva izključitev atomskih cevi pod PCN KE4, ki so predmet tega pritožbenega razloga.

a) Dejansko stanje v sporu, kar zadeva izključitev atomskih cevi pod PCN KE4

160. Komisija je v okviru svoje preiskave navedla opredelitev zadevnega izdelka (brezšivne cevi), ki je pojasnjena v vprašalniku, poslanem zainteresiranim strankam. Komisija je v tem vprašalniku navedla, da se je za namene izvedbe poštene primerjave cen zadevnega izdelka odločila za uporabo sistema klasifikacije izdelka, imenovanega „PCN“, ki ga sestavlja oznaka s šestimi simboli (na primer PCN JB21YN), kar je odvisno zlasti od carinske klasifikacije ter fizičnih in tehničnih značilnosti (premer, debelina) zadevnih brezšivnih cevi. Besedilo tega vprašalnika navaja, da morajo zainteresirane stranke pri vseh svojih odgovorih dosledno in skladno uporabljati številčne oznake izdelkov.

161. Družba SPIG je v svojem odgovoru na vprašalnik junija 2005 predložila podroben seznam prodaje v Ukrajini po posameznih transakcijah in seznam dobaviteljev. Vendar družba SPIG ni uporabila sistema s šestimi simboli, ki ga je Komisija predlagala v svojem vprašalniku, ampak poenostavljeni sistem s tremi simboli. Na seznamu prodaje, ki ga je predložila družba SPIG, je bilo šest transakcij s kodo KE4. Družba NTRP je bila na seznamu navedena kot edina dobaviteljica cevi pod PCN KE4. Pri izračunu normalne vrednosti se je Komisija oprla na ta seznam, ki ga je preverila na kraju samem.

162. Družbi Niko Tube in NTRP sta v korespondenci s Komisijo po prvem dokumentu o dokončnem razkritju trdili, da bi bilo treba cevi pod PCN KE4 izključiti iz izračuna, ker ne spadajo med zadevne izdelke, ali pa vsaj zato, ker jih nista izdelali ti dve družbi.

163. Komisija je v drugem dokumentu o dokončnem razkritju, sprejetem 24. aprila 2006, zavrnila zahtevo po izključitvi izdelkov pod PCN KE4 iz izračuna normalne vrednosti. V tem dokumentu je bilo navedeno, da je Komisija zabeležila pripombe v zvezi z domačo prodajo pod PCN KE4, vendar ni mogla preveriti novih informacij, ki sta jih predložili družbi Niko Tube in NTRP.

164. Ti družbi sta v svojem odgovoru z dne 4. maja 2006 na drugi dokument o dokončnem razkritju ponovno zahtevali izključitev. V tem odgovoru sta trdili, da skupina Interpipe ni izdelala nobenih cevi, uvrščenih pod PCN KE4, in zlasti ne 63,1 tone brezšivnih cevi, zajetih s tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001. Iz tega odgovora in neposredno iz različnih seznamov prodaje, predloženih Komisiji, izhaja, da je bila skupina Interpipe za te brezšivne cevi le distributerka, cevi pod PCN KE4 pa je izdelovala le družba NTRP.

165. Komisija je v svojem faksu z dne 26. junija 2006 zahtevo po izključitvi ponovno zavrnila, zlasti zato, ker podatki o teh ceveh niso bili dovolj zanesljivi, saj niso bili ponovno preverjeni na kraju samem, ker bi bilo to v tako pozni fazi upravnega postopka težko izvesti.

166. Družbi Niko Tube in NTRP sta v ničnostni tožbi zoper sporno uredbo trdili, da sta instituciji storili očitno napako pri presoji, ker sta v izračun normalne vrednosti in s tem stopnje dampinga vključili podatke o ceveh, uvrščenih pod PCN KE4 in tehnični standard TU 14-3P-197-2001, s čimer sta kršili načelo prepovedi diskriminacije, pravico do obrambe in obveznost obrazložitve.

167. Splošno sodišče je vse te tožbene razloge zavrnilo.

168. Kar zadeva preučitev očitne napake pri presoji, ki jo očitata tožeči stranki na prvi stopnji in je vključevala tudi kršitev obveznosti skrbnega ravnanja, je Splošno sodišče preverilo, ali so dokazi, ki sta jih tožeči stranki med preiskavo predložili Komisiji, zadoščali za ugotovitev, da nista izdelovali atomskih cevi pod PCN KE4, tako da Komisija ni skrbno in nepristransko preučila vseh upoštevnih vidikov te zadeve in naj bi storila očitno napako pri presoji, ker je menila, da bi morali biti ti dokazi predmet ponovnega preveritvenega obiska v prostorih tožečih strank na prvi stopnji.

169. Splošno sodišče je v okviru te preučitve v točki 45 izpodbijane sodbe najprej ugotovilo, da nista tožeči stranki na prvi stopnji standarda TU 14-3P-197-2001 nikoli vpisali na seznam svoje domače prodaje in izvoza, iz česar je bilo razvidno, da nista prodajali atomskih cevi, niti družbi SPIG. Splošno sodišče je poleg tega navedlo, da so seznami stroškov proizvodnje tožečih strank na prvi stopnji pokazali, da zadevni izdelki s teh seznamov niso bili izdelani v skladu z navedenim standardom.

170. Splošno sodišče je kljub temu ugotovilo tudi, da je na seznam prodaje na domačem trgu družbe SPIG vključenih šest transakcij v zvezi s cevmi, uvrščenimi pod PCN KE4 in izdelanimi v skladu z zgoraj navedenim tehničnim standardom. V točki 48 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče dodalo, da je na seznamu dobaviteljev in nakupov družbe SPIG naveden samo en dobavitelj cevi pod PCN KE4, in sicer družba NTRP. Na tem seznamu bi morali biti navedeni le dobavitelji, katerih izdelki so se naprej prodajali v Uniji. Splošno sodišče je ugotovilo, da družba SPIG ni storila nobene napake, ker na svojem seznamu dobaviteljev in nakupov ni navedla drugih dobaviteljev cevi pod PCN KE4 kot družbo NTRP, kolikor je bilo z dokazi v spisu potrjeno, da so bile cevi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001 naprej prodajane na ukrajinskem trgu ter da je vse cevi pod navedeno oznako, vendar ne pod navedenim tehničnim standardom, ki jih je izdelala družba NTRP, na trgu Skupnosti naprej prodajala družba SPIG.

171. Zato je Splošno sodišče v točki 49 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bilo dejstvo, da so bile na eni strani na seznamu domače prodaje družbe SPIG navedene transakcije v zvezi s cevmi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001 ter da je bil na drugi strani na seznamu dobaviteljev in nakupov družbe SPIG naveden samo en dobavitelj cevi pod PCN KE4, lahko zavajajoče za uslužbence Komisije, ki so bili pooblaščeni za preiskavo. Na podlagi tega je Splošno sodišče v točkah 50 in 51 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je imela Komisija po koncu skrbnega vrednotenja odgovorov na vprašalnik, ki so jih predložile tožeči stranki na prvi stopnji in njuna povezana družba za prodajo SPIG, na voljo protislovne informacije ali vsaj informacije, katerih veljavnost je bila lahko vprašljiva, pri čemer si tožeči stranki na prvi stopnji nista prizadevali, da bi dvom Komisije ob teh protislovjih odpravili. Splošno sodišče je zlasti menilo, da morata tožeči stranki predložiti dokaze, da se je šest zadevnih transakcij nanašalo na nakupe cevi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001, ki jih je opravila družba SGIP pri neodvisnem dobavitelju, česar pa nista storili. Na podlagi tega je Splošno sodišče ugotovilo, da je Komisija izpolnila svojo obveznost, da skrbno in nepristransko preuči vse upoštevne vidike te zadeve, da je bila v skladu s sodno prakso normalna vrednost razumno določena in da Svet ni storil očitne napake pri presoji.

172. Glede tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev načela prepovedi diskriminacije, s tem ko je Svet iz izračuna stopnje dampinga izključil izdelke, ki jih nista izdelali tožeči stranki na prvi stopnji in so uvrščene pod nekatere PCN, vendar niso atomske cevi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14-3P-197-2001, je Splošno sodišče v točkah 59 in 60 izpodbijane sodbe ugotovilo, da

se cevi pod drugimi PCN niso pojavljale nikjer na seznamih prodaje ali stroškov proizvodnje tožečih strank na prvi stopnji, čeprav jih je izdelovala družba NTRP, ter da je na seznamu dobaviteljev in nakupov družbe SPIG naveden samo en dobavitelj cevi pod PCN KE4, in sicer družba NTRP. Zato je Splošno sodišče ta tožbeni razlog zavrnilo.

173. Poleg tega je Splošno sodišče v točkah od 67 do 69 izpodbijane sodbe prav tako zavrnilo tožbene razloge, ki se nanašajo na kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve ter sta jih tožeči stranki navedli na prvi stopnji.

b) Pet delov prvega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi

174. Prvič, družbi Niko Tube in NTRP trdita, da je Splošno sodišče kršilo njuno pravico do obrambe, s tem ko je zavrnilo njune tožbene razloge, navedene na prvi stopnji, ki se nanašajo na očitno napako pri presoji in kršitev načela prepovedi diskriminacije. Drugič, družbi trdita, da je Splošno sodišče prekoračilo meje sodnega nadzora. Tretjič, družbi Niko Tube in NTRP Splošnemu sodišču očitata, da se ni izreklo o dodatnem tožbenem razlogu, navedenem na prvi stopnji. Četrtič, Splošno sodišče je po njunem mnenju storilo očitno napako pri presoji obveznosti skrbnega ravnanja. Petič, Splošno sodišče je izkrivljalo jasen pomen dokazov.

c) Prva dva dela: kršitev pravice do obrambe in prekoračitev mej sodnega nadzora

i) Trditve strank

175. Čeprav družbi Niko Tube in NTRP priznavata, da sta med postopkom na prvi stopnji lahko predstavili svoja stališča o dokazih, na katere se je oprlo Splošno sodišče, trdita, da je zadevno sodišče kršilo njuno pravico do obrambe, s tem ko se je v točkah od 47 do 55 ter 59 in 60 izpodbijane sodbe oprlo na nove dokaze v zadevi, ki jima niso bili sporočeni med upravnim postopkom. To so bili nova obrazložitev, ki sta jo predstavila Svet in Komisija za utemeljitev napačne izključitve atomskih cevi pod PCN KE4 iz izračuna stopnje dampinga, ter tudi nova dejstva, predstavljena v podporo tej novi obrazložitvi, kot so ustreznost seznama dobaviteljev in nakupov družbe SPIG, navedba nesodelovanja na področju prevajanja in domnevna pomanjkljivost dokazov v zvezi z dobaviteljem zadevnih atomskih cevi. Družbi Niko Tube in NTRP v drugem delu opozarjata, da Splošno sodišče ni moglo obravnavati nove obrazložitve v podporo zavrnitvi njune zahteve za izključitev cevi pod PCN KE4.

176. Svet in Komisija ocenjujeta, da je treba prvi del prvega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi, ki je še posebno nejasen, zavrniti. Poleg tega da družbi Niko Tube in NTRP ne opredeljujeta dokazov, v zvezi s katerimi jima Splošno sodišče ni odobrilo pravice do zaslišanja, ti instituciji trdita, da družbi zamenjujeta pravico do obrambe in obveznost obrazložitve. V zvezi z zadnjim vidikom Svet ugotavlja, da družbi Niko Tube in NTRP nista opredelili nikakršnih domnevnih „novih dokazov“, na katere naj bi se oprlo Splošno sodišče. Ti domnevni „novi dokazi“ naj ne bi bili po mnenju Sveta nič drugega kot dodatna pojasnila, ki bi podprla ugotovitve iz drugega dokumenta Komisije o razkritju z dne 24. aprila 2006, da zahtevi po izključitvi šestih transakcij v zvezi z atomskimi cevmi pod PCN KE4 ni mogoče ugoditi, ker bi to zahtevalo dodatno preverjanje novih informacij. Instituciji vsekakor nista bili omejeni pri navedbi, da lahko obrazložitev na podlagi njunega akta in korespondenca s strankama pomagata pri nadaljnjem oblikovanju njunega stališča pred Splošnim sodiščem. Drugi del prvega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi je treba zavrniti iz podobnih razlogov. Splošno sodišče ni prekoračilo mej svojega nadzora.

ii) Analiza

177. Prvi del prvega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi, v katerem se ugotavlja, da Splošno sodišče ni upoštevalo zahtev glede spoštovanja pravice do obrambe družb Niko Tube in NTRP, je treba po mojem mnenju zavrniti. Ti družbi namreč nista opredelili dejanskih in pravnih okoliščin, o katerih naj ju Splošno sodišče ne bi zaslišalo. Družbi sicer priznavata, da sta lahko predstavili svoja stališča o dokazih, na katerih je temeljila presoja Splošnega sodišča iz točk od 45 do 54 ter 59 in 60 izpodbijane sodbe.

178. Kolikor je potrebno, je poleg tega treba ugotoviti, da družbi Niko Tube in NTRP v okviru svoje nasprotne pritožbe ne izpodbijata presoje Splošnega sodišča iz točke 67 izpodbijane sodbe v zvezi z domnevno kršitvijo njune pravice do obrambe s strani institucij, kar zadeva njuno zahtevo po izključitvi atomskih cevi pod PCN KE4.

179. Poleg kršitve pravice do obrambe se Splošnemu sodišču dejansko očita, da je prekoračilo meje svojega sodnega nadzora, ker je upoštevalo razloge v podporo zavrnitvi zahteve družb Niko Tube in NTRP po izključitvi cevi pod PCN KE4 iz izračuna normalne vrednosti, ki niso bili predstavljeni v upravnem postopku.

180. Prvi del prvega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi se v bistvu zamenjuje z drugim delom, ki se nanaša na prekoračitev pooblastil s strani Splošnega sodišča.

181. Menim, da je treba ta očitek zavrniti.

182. Najprej ocenjujem, da trditve družb Niko Tube in NTRP, ki sta jo navedli v svoji nasprotni pritožbi in v skladu s katero se je Splošno sodišče oprlo na nove dokaze, ni mogoče sprejeti. Iz ustreznih točk izpodbijane sodbe je namreč razvidno, da je Splošno sodišče pri preučitvi tožbenih razlogov v zvezi z očitno napako pri presoji in kršitvijo načela prepovedi diskriminacije upoštevalo le dokaze, ki izhajajo iz dokumentov, izmenjanih med upravnim postopkom.

183. Poleg tega je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče na podlagi poziva tožečih strank na prvi stopnji za namene preverjanja, ali je Svet storil očitno napako pri presoji, s tem ko je zavrnil zahtevo družb po izključitvi atomskih cevi pod PCN KE4 iz izračuna normalne vrednosti in stopnje dampinga, ker naj družbi teh cevi ne bi izdelovali, med drugim preučilo obrazložitev, na podlagi katere je bila zahteva zavrnjena, zlasti glede na dejansko stanje, v katerem je bila ta obrazložitev sprejeta. Vendar je pri takšni preučitvi napačna uporaba prava sama po sebi izključena. Splošno sodišče obrazložitve institucije namreč ni nadomestilo s svojo, vendar je zgolj umestilo zavrnitev zahteve tožečih strank na prvi stopnji v kontekst, pri čemer je poudarilo zlasti dejstvo, da je bil na seznamu dobaviteljev in nakupov družbe SPIG naveden samo en dobavitelj cevi pod PCN KE4, in sicer družba NTRP, kar bi lahko vplivalo na trditev, da tožeči stranki na prvi stopnji zadevnih cevi ne izdelujeta.

184. Tožeči stranki na prvi stopnji sta tak kontekst gotovo poznali, kar sicer potrjuje zlasti ugotovitev iz točke 51 izpodbijane sodbe, da naj bi na seznamu prodaje družbe SPIG nepravilno navedli domnevne račune za šest transakcij v zvezi s cevmi pod PCN KE4.

185. Zato predlagam, da se prva dva dela prvega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi zavrneta.

d) Tretji del: neodziv na tožbeni razlog

i) Trditve strank

186. Družbi Niko Tube in NTRP navajata, da sta v odgovoru na prvi stopnji trdili, da pojasnila in trditve iz odgovora na tožbo Sveta niso bili pravočasni in se ne bi smeli upoštevati. Splošno sodišče je ta tožbeni razlog zabeležilo, kot potrjuje poročilo o obravnavi, vendar v sporni sodbi nanj ni odgovorilo.

187. Svet in Komisija trdita, da je ta del nedopusten in v vsakem primeru neutemeljen.

ii) Analiza

188. Tudi če bi tožeči stranki na prvi stopnji med postopkom navedli nov tožbeni razlog, ki se nanaša na domnevno nepravočasno predložitev obrazložitve v podporo sporni uredbi in na katerega bi moralo Splošno sodišče odgovoriti, je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče na ta tožbeni razlog implicitno, ampak nujno odgovorilo in ga zavrnilo, s tem ko je preučilo razloge, ki sta jih predložili instituciji, glede na okoliščine, v katerih so bili navedeni.

189. Zato predlagam, da se tretji del prvega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi zavrne.

e) Četrti del: očitna napaka pri presoji obveznosti skrbnega ravnanja

i) Trditve strank

190. Po mnenju družb Niko Tube in NTRP je Splošno sodišče napačno razlagalo pojem skrbnega ravnanja, ker je v točkah 52 in 53 izpodbijane sodbe ugotovilo, da dva od desetih upravičenih razlogov, ki jih je navedel Svet za zavrnitev zahteve tožečih strank na prvi stopnji po izključitvi cevi pod PCN KE4 iz izračuna normalne vrednosti, zadostujeta za dokaz, da je Komisija na splošno ravnala z zahtevano skrbnostjo.

191. Svet in Komisija sta trdila, da želita družbi Niko Tube in NTRP v tem delu pravzaprav ponovno sprožiti razpravo o dejanskem stanju, kot ga je ugotovilo Splošno sodišče, kar bi bilo v pritožbenem postopku nedopustno. Svet tudi opozarja, da je načelo skrbnega ravnanja postopkovne narave, medtem ko družbi Niko Tube in NTRP izpodbijata dejansko stanje, kot ga je ugotovilo Splošno sodišče, in ugotovitve institucij. Svet dodaja, da so navedbe družb Niko Tube in NTRP, glede na katere je Splošno sodišče večino njunih trditev razglasilo za neprimerno ali jih zavrnilo, zavajajoče in netočne.

ii) Analiza

192. Ni sporno, da je spoštovanje jamstev, zagotovljenih s pravnim redom Unije v upravnih postopkih, še bolj temeljnega pomena, kadar imajo institucije Unije široko diskrecijsko pravico. Med temi jamstvi je zlasti obveznost pristojne institucije, da skrbno in nepristransko preveri vse upoštevne vidike posamezne zadeve. [32]

32 — Glej zlasti sodbe z dne 21. novembra 1991 v zadevi Technische Universität München (C-269/90, Recueil, str. I-5469, točka 14); z dne 7. maja 1992 v združenih zadevah Pesquerias De Bermeo in Naviera Laida proti Komisiji (C-258/90 in C-259/90, Recueil, str. I-2901, točka 26) in z dne 6. novembra 2008 v zadevi Nizozemska proti Komisiji (C-405/07 P, ZOdl., str. I-8301, točka 56).

193. Kot je Splošno sodišče v bistvu opozorilo v točki 41 izpodbijane sodbe in česar stranke niso izpodbijale, v tem smislu na področju protidampinških ukrepov sodišča Unije ne smejo posegati v presojo, ki je pridržana institucijam, pač pa je njihova naloga, da se prepričajo, da so institucije upoštevale vse pomembne okoliščine in da so ocenile dejansko stanje z vso dolžno skrbnostjo, tako da se lahko šteje, da je bila normalna vrednost določena razumno in ob upoštevanju določb temeljne uredbe. [33]

194. Družbi Niko Tube in NTRP v tem delu v bistvu trdita, da Splošno sodišče ni moglo pravilno oceniti, ali sta instituciji z vso zahtevano skrbnostjo preučili podatke v zvezi s cevmi pod PCN KE4, čeprav je zavrnilo osem od desetih razlogov, na katere sta se instituciji sklicevali pri vključitvi zadevnih cevi v izračun normalne vrednosti in stopnjo dampinga, oziroma je razsodilo, da so neustrezni.

195. Vprašanje, ali je Splošno sodišče pravilno razsodilo, da sta instituciji upoštevali obveznost skrbnega ravnanja, je pravno vprašanje, ki je podvrženo nadzoru Sodišča v okviru pritožbe. [34]

196. Neodvisno od dejstva, da Splošno sodišče ni navedlo seznama desetih dejavnikov, vendar je v točkah od 33 do 37 izpodbijane sodbe opozorilo na pet skupin razlogov, zaradi katerih sta instituciji zavrnili zahtevo po izključitvi cevi pod PCN KE4 iz izračuna normalne vrednosti in stopnje dampinga, menim, da trditev družb Niko Tube in NTRP temelji na očitno napačno prebrani izpodbijani sodbi.

197. Kar zadeva točko 48 izpodbijane sodbe in v nasprotju s trditvami družb Niko Tube in NTRP, Splošno sodišče dejansko ni razsodilo, da je trditev, da je družba SPIG kot edinega dobavitelja zadevnih cevi navedla samo družbo NTRP, „neutemeljena“. Ravno nasprotno, Splošno sodišče je razsodilo, da „družba SPIG [...] ni storila nobene napake, ker [...] ni navedla drugih dobaviteljev kot družbe NTRP“.

198. Na drugi strani dejstva, da se Splošno sodišče ni posebej izreklo glede nekaterih dejavnikov, navedenih v nasprotni pritožbi družb Niko Tube in NTRP, ni mogoče razlagati kot ugotovitve, da je Splošno sodišče te dejavnike štelo za „neustrezne“. Nasprotno je Splošno sodišče iz upravičenih razlogov ekonomičnosti postopka pravilno razsodilo, da mu v okviru preučitve tožbenega razloga v zvezi z očitno napako pri presoji, ki jo morata dokazati tožeči stranki na prvi stopnji, ni treba preverjati vseh trditev, ki sta jih instituciji navedli v podporo svoji ugotovitvi, ker so za podporo navedene ugotovitve zadostovali že nekateri navedeni razlogi.

199. Vendar družbi Niko Tube in NTRP sami priznavata, da je Splošno sodišče razsodilo, da obstajajo „upravičeni pomisleki“ glede dejstva, da nista predložili dokazov, ki jasno kažejo, da so bile zadevne cevi kupljene od neodvisne tretje osebe, in ne od družbe NTRP, ter dejstva, da med preveritvenim obiskom na kraju samem Komisija ni izpostavila vprašanja cevi pod PCN KE4, ker tožeči stranki na prvi stopnji še nista predložili svoje zahteve po izključitvi zadevnih cevi. To, da se družbama Niko Tube in NTRP ta presoja ne zdi prepričljiva in bi jo želeli ponovno obravnavati pred Sodiščem, zagotovo ni vprašanje, za katero je v okviru pritožbe pristojno Sodišče. [35] V zvezi z ugotovitvijo, da družbi Niko Tube in NTRP nista predložili dokazov, da so bile zadevne cevi kupljene od neodvisne tretje osebe, ti družbi v tem delu ne ugotavljata nikakršne napačne uporabe prava s strani Splošnega sodišča.

33 — Glej v tem smislu sodbi z dne 22. oktobra 1991 v zadevi Nölle (C-16/90, Recueil, str. I-5163, točka 13) in z dne 29. maja 1997 v zadevi Rotexchemie (C-26/96, Recueil, str. I-2817, točka 12). Glej tudi sodbi Splošnega sodišča z dne 12. oktobra 1999 v zadevi Acme proti Svetu (T-48/96, Recueil, str. II-3089, točka 39) in z dne 13. julija 2006 v zadevi Shandong Reipu Biochemicals proti Svetu (T-413/03, ZOdl., str. II-2243, točka 64).

34 — V zvezi s tem glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Nizozemska proti Komisiji (točka 44) in sodbo z dne 3. septembra 2009 v zadevi Moser Baer India proti Svetu (C-535/06 P, ZOdl., str. I-7051, točka 34).

35 — V skladu s sodno prakso presoja dejstev, razen v primeru izkrivljanja dokazov s strani Splošnega sodišča, ni pravno vprašanje, ki je kot tako podvrženo nadzoru Sodišča v okviru pritožbe. Glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware proti Svetu (točka 56 in navedena sodna praksa).

200. Če bi Splošno sodišče razsodilo, da so se nekatere trditve institucij izkazale za neustrezne, to vsekakor ne bi pomenilo, da instituciji nista skrbno in nepristransko preučili vseh elementov, ki so jima bili posredovani med upravnim postopkom.

201. Zato predlagam, da se četrti del prvega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi zavrne.

f) Peti del: izkrivljanje jasnega pomena dokazov

i) Trditve strank

202. Družbi Niko Tube in NTRP podredno trdita, da je Splošno sodišče izkrivilo jasen pomen dokazov. Splošno sodišče naj bi tako napačno ugotovilo, da bi bile lahko informacije, ki sta jih med upravnim postopkom predložili tožeči stranki na prvi stopnji, za uslužbence Komisije zavajajoče, da je imela Komisija protislovne informacije (točki 49 in 50 izpodbijane sodbe), da je Komisija pokazala vso zahtevano skrbnost (točka 52) in da si tožeči stranki na prvi stopnji nista prizadevali, da bi odpravili dvom Komisije (točka 51 izpodbijane sodbe).

203. Svet in Komisija menita, da je peti del nedopusten in v vsakem primeru neutemeljen. Družbi Niko Tube in NTRP naj ne bi dokazali niti izkrivljanja dokazov niti napake pri presoji Splošnega sodišča, ki bi povzročila tako izkrivljanje, ter naj bi se omejili le na izpodbijanje presoje Splošnega sodišča z navajanjem trditev, ki jih je Splošno sodišče že zavrnilo.

ii) Analiza

204. Kot sem že navedel, presoja dejstev, razen v primeru izkrivljanja dokazov s strani Splošnega sodišča, ni pravno vprašanje, ki je kot tako podvrženo nadzoru Sodišča v okviru pritožbe.

205. Poleg tega mora v skladu z ustaljeno sodno prakso domnevno izkrivljanje dejstev ali dokazov očitno izhajati iz listin v spisu, ne da bi bilo treba dejstva ali dokaze ponovno presojati.[36]

206. Družbi Niko Tube in NTRP v podporo svoji prvi trditvi v nasprotju z razsodbo Splošnega sodišča v točkah 49 in 50 izpodbijane sodbe trdita, da njun odgovor na vprašalnik, ki ga je poslala Komisija, ne vsebuje protislovnih podatkov. Splošno sodišče je poleg tega v točki 46 izpodbijane sodbe potrdilo, da družbi Niko Tube in NTRP ne izdelujeta atomskih cevi. Zato je torej jasno, da teh cevi ni bilo mogoče kupiti od družbe NTRP, ampak so bile lahko kupljene le od drugega subjekta.

207. To trditev je treba zavrniti.

208. Prvič, družbi Niko Tube in NTRP nista natančno opredelili, katere dokaze naj bi Splošno sodišče izkrivilo.

209. Poleg tega je v vsakem primeru treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v točki 50 izpodbijane sodbe navedlo, da je imela Komisija – ne samo po preučitvi odgovorov družb Niko Tube in NTRP na vprašalnik, ampak tudi po preučitvi odgovorov povezane družbe za prodajo SPIG – protislovne informacije. Vendar družbi Niko Tube in NTRP ne trdita, da naj bi Splošno sodišče izkrivilo odgovor družbe SPIG na vprašalnik, ki ga je poslala Komisija, v skladu s katerim so bile na seznamu prodaje na ukrajinskem trgu navedene transakcije v zvezi s cevmi pod PCN KE4, in odgovor v zvezi z dobavitelji te družbe, v katerem je družba NTRP navedena kot edini dobavitelj zadevnih cevi, kot je

36 — Glej zlasti sodbe z dne 6. aprila 2006 v zadevi General Motors proti Komisiji (C-551/03 P, ZOdl., str. I-3173, točka 54); z dne 21. septembra 2006 v zadevi JCB Service proti Komisiji (C-167/04 P, ZOdl., str. I-8935, točka 108) in z dne 7. junija 2007 v zadevi Wunenburger proti Komisiji (C-362/05 P, ZOdl., str. I-4333, točka 67).

Splošno sodišče ugotovilo v točki 49 izpodbijane sodbe. Ker bi bili lahko podatki iz tega odgovora v nasprotju s podatki iz odgovorov družb Niko Tube in NTRP, za katere ti dve družbi ne trdita, da naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, menim, da je Splošno sodišče upravičeno razsodilo, da je imela Komisija po koncu skrbnega vrednotenja odgovorov tožečih strank na prvi stopnji in njune povezane družbe za prodajo SPIG protislovne informacije ali vsaj informacije, katerih veljavnost je bila lahko vprašljiva.

210. Drugi očitek se lahko upravičeno zavrne iz istih razlogov.

211. Družbi Niko Tube in NTRP v svojem tretjem očitku, ki se nanaša na točko 51 izpodbijane sodbe, trdita, da je bilo dejstvo, da niso bili predloženi prevodi računov za nakup družbe SPIG v angleški jezik, le pretveza za ugotovitev, da si tožeči stranki na prvi stopnji nista prizadevali, da bi ob teh protislovnih odgovorih odpravili dvom Komisije. Po njunem mnenju je iz teh računov, priloženih odgovoru na tožbo, ki ga je Svet vložil pri Splošnem sodišču, jasno razvidno, da je družba SPIG kupila atomske cevi od nepovezane družbe.

212. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Splošno sodišče v podporo ugotovitvi, da si tožeči stranki na prvi stopnji nista prizadevali za odpravo dvoma Komisije, na eni strani zlasti poudarilo, da sta tožeči stranki na obravnavi z dne 24. marca 2006 Komisiji predložili več dokumentov v ukrajinščini, ki so bili domnevno računi v zvezi s šestimi transakcijami, ki so bile nepravilno navedene na seznamu prodaje družbe SPIG, na drugi strani pa, da je kljub nestrinjanju strank na obravnavi glede dejstva, ali je Komisija na zadevni obravnavi zahtevala prevod teh dokumentov, treba ugotoviti, da je bila dolžnost tožečih strank na prvi stopnji predložiti dokaze za svoje trditve, in sicer, da je družba SPIG sporne cevi kupovala pri neodvisnem dobavitelju.

213. Zato ugotavljam, da družbi Niko Tube in NTRP v svoji nasprotni pritožbi nista ponovno navedli zadevnih računov ali jih priložili k njej, da bi dokazali domnevno izkrivljanje teh dokumentov s strani Splošnega sodišča, ampak sta Sodišče le opozorili na prilogo k odgovoru na tožbo Sveta, ki je bila predložena Splošnemu sodišču in vsebuje izvod zadevnih dokumentov. Ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 205 teh sklepnih predlogov, menim, da bi lahko te okoliščine zadoščale za zavrnitev tega očitka.

214. Vsekakor Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je izkrivilo te dokaze, medtem ko je jasno, da družbi Niko Tube in NTRP nista nikoli natančno navedli, kateri deli teh dokumentov naj bi jasno potrjevali, da je družba SPIG sporne cevi kupila od druge družbe, in ne od družbe NTRP, pri čemer ni bil predložen prevod ustreznih odlomkov iz teh dokumentov v uradni jezik Unije. Če imajo ti dokumenti, kot trdita družbi Niko Tube in NTRP v svoji nasprotni pritožbi, pomen, kot jim ga pripisujeta ti dve družbi v zvezi z izključitvijo cevi pod PCN KE4 iz izračuna normalne vrednosti, morata ti dve družbi institucijam in Splošnemu sodišču nedvomno omogočiti, da v celoti preverijo pristnost in vsebino zadevnih dokumentov.

215. Iz vseh teh razlogov menim, da je treba peti del prvega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi zavrniti.

216. V teh okoliščinah predlagam, da se ta pritožbeni razlog v celoti zavrne.

2. Drugi pritožbeni razlog v nasprotni pritožbi: domnevna napačna uporaba prava pri preučitvi določanja škode, povzročene industriji Unije, ki jo je opravilo Splošno sodišče

a) Uvodne ugotovitve

217. Drugi pritožbeni razlog v nasprotni pritožbi se nanaša na obrazložitev izpodbijane sodbe v zvezi s „posledicami tega, da družbe, ki so povezane s proizvajalci [Unije], niso odgovorile na vprašalnik Komisije“.

218. Tožeči stranki na prvi stopnji sta pred Splošnim sodiščem trdili, da če je vsak od petih proizvajalcev brezšivnih cevi Unije iz vzorca Komisije povezan z eno ali več družbami za proizvodnjo ali prodajo, ki niso predložile ločenega odgovora na vprašalnik Komisije, ni mogoče šteti, da je teh pet proizvajalcev v celoti sodelovalo. Zato sta tožeči stranki na prvi stopnji trdili, da bi morale institucije zaradi tega nesodelovanja proizvajalcev Unije končati preiskavo in da je v vsakem primeru domnevna škoda, ki je bila povzročena Uniji zaradi dampinga, ki jima je bil očitan, temeljila zlasti na očitni napaki pri presoji in kršitvi njune pravice do obrambe.

219. Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi preučilo pet tožbenih razlogov, ki sta jih navedli tožeči stranki na prvi stopnji, in sicer kršitev člena 3(2) in (3) ter od (5) do (7) temeljne uredbe, kršitev načela prepovedi diskriminacije, kršitev člena 19(3) temeljne uredbe, kršitev člena 5(4) temeljne uredbe ter kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve.

220. Splošno sodišče je vse te tožbene razloge zavrnilo.

221. Družbi Niko Tube in NTRP v drugem pritožbenem razlogu v nasprotni pritožbi v bistvu nasprotujeta obrazložitvi izpodbijane sodbe v zvezi s preučitvijo kršitve člena 3(2) in (3) ter od (5) do (7) temeljne uredbe (točke od 88 do 112 izpodbijane sodbe) in kršitve člena 19(3) temeljne uredbe (točke od 130 do 135 izpodbijane sodbe).

222. Družbi Niko Tube in NTRP v točki 187 nasprotne pritožbe izpostavljata tudi napačno uporabo prava v točki 141 izpodbijane sodbe pri preučitvi kršitve člena 5(4) temeljne uredbe. Kljub temu je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče obrazložitev iz zadevne točke izpodbijane sodbe navedlo le „kot dodatno podporo“. Vendar v skladu s sodno prakso in ob upoštevanju okoliščine, da družbi Niko Tube in NTRP nista nikoli nasprotovali presoji Splošnega sodišča, navedeni primarno v točki 140 izpodbijane sodbe, pritožbeni razlog proti dodatnemu razlogu odločbe Splošnega sodišča ne bi mogel povzročiti razveljavitve te odločbe in je torej brezpredmeten.[37]

223. Drugi pritožbeni razlog v nasprotni pritožbi, kot je bil ravnokar naveden, je razdeljen na deset delov. Osem se jih nanaša na točke od 88 do 112 izpodbijane sodbe, kar pomeni na presojo Splošnega sodišča pod naslovom „kršitev člena 3(2), (3), (5), (6) in (7) temeljne uredbe“. Dva dela tega pritožbenega razloga se nanašata na preučitev kršitve člena 19(3) temeljne uredbe, izvedeno v točkah od 130 do 135 izpodbijane sodbe.

224. V nadaljevanju bom enega za drugim preučil ta dva sklopa delov tega pritožbenega razloga.

b) Osem delov drugega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi: napačna uporaba prava pri presoji domnevne kršitve člena 3(2) in (3) ter do (5) do (7) temeljne uredbe

i) Dejansko stanje upoštevnih vidikov v sporu in ugotovitve Splošnega sodišča

225. Kot izhaja iz točke 12 sporne uredbe, je Komisija zaradi velikega števila pritožnikov zoper prakso, ki se med drugim očita družbama Niko Tube in NTRP, v skladu s členom 17 temeljne uredbe omejila svojo preiskavo na reprezentativni vzorec petih proizvajalcev Unije, ki so podprli pritožbo in imajo sedež v štirih državah članicah ter dosegajo 49 % celotne proizvodnje zadevnega izdelka v Uniji. V sporni uredbi je prav tako na eni strani navedeno, da je Komisija poslala vprašalnik tem proizvajalcem, ki so ji poslali odgovore, na drugi strani pa, da je na kraju samem začela preverjati informacije, ki jih je pridobila od teh družb. Sporna uredba v skladu s členom 3(5) temeljne uredbe

37 — Glej zlasti sodbo z dne 28. junija 2005 v združenih zadevah Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji (C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točka 148) ter sklepa z dne 8. aprila 2008 v zadevi Saint-Gobain Glass Deutschland proti Komisiji (C-503/07 P, ZOdl., str. I-2217, točka 62) in z dne 10. junija 2010 v zadevi Thomson Sales Europe proti Komisiji (C-498/09 P, točka 87).

vsebuje tudi preiskavo učinka vseh gospodarskih dejavnikov, ki so vplivali na stanje industrije Unije, ter preučitev vzročne zveze med dampinškim uvozom in nastalo škodo, zlasti s preverjanjem učinkov drugih zunanjih dejavnikov na podlagi člena 3(6) in (7) temeljne uredbe. Nazadnje, v točkah 234 in 235 sporne uredbe je navedeno, da so v skladu s pravilom nižje dajatve iz člena 9 temeljne uredbe dokončne protidampinške dajatve za uvoz zadevnega izdelka določene na ravni nižje stopnje (dampinga ali škode), kar je v obravnavanem primeru stopnja dampinga.

226. Tožeči stranki na prvi stopnji sta pred Splošnim sodiščem v bistvu trdili, da naj bi bila zaradi nesodelovanja približno desetih družb, povezanih s proizvajalci Unije iz vzorca Komisije, med preiskavo izkrivljena ocena škode, ki je nastala industriji Unije, kar naj bi pomenilo kršitev člena 3(2) in (3) ter do (5) do (7) temeljne uredbe. Ta člen namreč med drugim določa, da določanje škode temelji na pozitivnih dokazih.

227. Kot sem že poudaril, je Splošno sodišče ta tožbeni razlog zavrnilo.

228. Splošno sodišče je v točki 87 izpodbijane sodbe zlasti poudarilo, da Svet in Komisija ne moreta prisiliti družb k sodelovanju v preiskavi ali predložitvi informacij, ampak sta odvisna od prostovoljnega sodelovanja družb, kar pomeni, da so odgovori zainteresiranih strank na vprašalnik iz člena 6(2) temeljne uredbe bistveni za potek protidampinškega postopka.

229. Vendar je Splošno sodišče v točki 90 izpodbijane sodbe poudarilo, da ne glede na navedeni člen iz člena 18(3) temeljne uredbe izhaja, da informacij, ki so predložene v drugi obliki, in ne v obliki odgovora na vprašalnik ali v drugem dokumentu, ni treba zanemariti, kadar so izpolnjeni štirje pogoji, navedeni v tej določbi. Iz tega torej sledi, da dejstvo, da družba, povezana s proizvajalcem Unije, ne odgovori na vprašalnik, ne pomeni nujno, da je treba šteti, da ta proizvajalec v preiskavi ni sodeloval. Splošno sodišče je v točki 92 izpodbijane sodbe navedlo, da se navedenega proizvajalca tako ne obravnava kot nesodelujočega, če pomanjkljivosti v predložitvi podatkov ne vplivajo znatno na potek preiskave.

230. Kar zadeva preučitev v obravnavanem primeru, je Splošno sodišče v točkah 93 in 94 izpodbijane sodbe najprej na eni strani poudarilo, da enajst družb, povezanih s proizvajalci Unije iz vzorca preiskave, ni predložilo odgovorov na vprašalnik, na drugi strani pa, da je neka druga družba, povezana z navedenimi proizvajalci, prepozno predložila odgovor, ki ga Komisija ni upoštevala pri določanju škode.

231. Splošno sodišče je nato za vsako od teh dvanajstih povezanih družb preverilo, ali so bili izpolnjeni pogoji iz člena 18(3) temeljne uredbe, tako da bi bilo mogoče izključiti, da bi lahko očitna napaka pri presoji izkrivila določitev škode in izračun stopnje škode. Po podrobni preučitvi podatkov v zvezi s temi povezanimi družbami v točkah od 97 do 110 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče v bistvu ugotovilo, da so bili za nekatere od teh družb podatki že vključeni v odgovore na vprašalnik, ki so jih predložili proizvajalci Unije, ki so sodelovali v preiskavi, zlasti ker so bile to trgovske družbe, da nepredložitev odgovorov na vprašalnik s strani drugih povezanih družb ni znatno vplivala na določitev škode oziroma da je pri eni od povezanih družb nepredložitev odgovorov na vprašalnik mogoče pojasniti z dejstvom, da ta družba ni sodelovala niti pri prodaji niti pri proizvodnji zadevnega izdelka.

232. Nazadnje, kar zadeva izračun stopnje škode, obravnavan v točki 111 izpodbijane sodbe, je Splošno sodišče ugotovilo, da se v skladu s členom 9(4) temeljne uredbe ta stopnja uporablja za določanje stopnje protidampinške dajatve le, kadar je stopnja dampinga višja od nje. V tem primeru je Splošno sodišče po ugotovitvi, da je stopnja protidampinške dajatve temeljila na stopnji dampinga tožečih strank na prvi stopnji, torej na 25,7 %, ne pa na 57-odstotni stopnji škode, razsodilo, da „[č]e bi stopnja škode temeljila na transfernih cenah, ki so jih proizvajalci [Unije] zaračunavali [povezanim

družbam za prodajo, ki so sodelovale na trgu zadevnega izdelka], bi prodaja tem družbam pomenila več kot 10 % celotne prodaje industriji [Unije]. Cene, ki so jih zaračunavale te povezane družbe, bi torej morale biti, kot poudarja Svet, popolnoma nesorazmerne glede na cene druge prodaje, ki se je upoštevala pri izračunu stopnje škode, da bi bila ta nižja od stopnje dampinga."

233. Splošno sodišče je torej ugotovilo, da Svet z oceno, da zaradi nepredložitve odgovorov družb, povezanih s proizvajalci Unije iz vzorca, na vprašalnik nista bila izkrivljena niti določitev škode niti izračun stopnje škode, ni storil nobene očitne napake pri presoji, pri čemer ni kršil člena 3(2) in (3) ter od (5) do (7) temeljne uredbe.

ii) Trditve strank

234. Družbi Niko Tube in NTRP sta v prvem in drugem delu drugega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi trdili, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker ni neposredno odgovorilo na tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo člena 3(2) temeljne uredbe, ampak je njegovo analizo podredilo vprašanju spoštovanja člena 18(3) navedene uredbe. Ker naj določitev škode ne bi temeljila na pomembnem delu industrije Unije, naj ne bi temeljila na pozitivnih dokazih. Družbi Niko Tube in NTRP v drugem delu trdita, da potreba po objektivnem preverjanju v skladu s členom 3(2) temeljne uredbe na eni strani pomeni, da je v nasprotju z razsodbo Splošnega sodišča v točkah 100 in 108 izpodbijane sodbe družba za proizvodnjo, povezana s proizvajalcem iz vzorca, načeloma dolžna sodelovati v preiskavi, na drugi strani pa, da se prodaja povezanega trgovca iz točke 103 izpodbijane sodbe prav tako upošteva.

235. Družbi Niko Tube in NTRP v tretjem in četrtem delu drugega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi Splošnemu sodišču očitata, da je napačno ali vsaj nepopolno razlagalo člen 18(3) temeljne uredbe. Prvič, Splošno sodišče razen v svoji presoji stanja povezane družbe, obravnavane v točki 102 izpodbijane sodbe, ni preverilo, kakšen je ločen vpliv nesodelovanja na prodajo in proizvodnjo posameznih proizvajalcev. Poleg tega bi moralo preveriti vpliv na celotno proizvodnjo in prodajo industrije Unije v celoti, ne pa na proizvodnjo in prodajo proizvajalcev Unije, v imenu katerih je bila vložena pritožba. Metoda, ki jo je uporabilo Splošno sodišče, po mnenju družb Niko Tube in NTRP ne omogoča doseganja „razumno točnih ugotovitev" v smislu zgoraj navedenega člena 18(3). Drugič, Splošno sodišče naj sistematično ne bi preverjalo štirih pogojev, navedenih v tej zadnji določbi.

236. Družbi Niko Tube in NTRP v petem, šestem in osmem delu trdita, da naj bi Splošno sodišče prekoračilo meje sodnega nadzora in kršilo pravico do obrambe, ker je dovolilo, da instituciji predložita pojasnila in dejstva, ki niso bila sporočena med upravnim postopkom. Poleg tega naj Splošno sodišče tožečima strankama na prvi stopnji ne bi dalo priložnosti za predložitev pripomb o dejstvih, ki niso povezana z dokazi, predloženimi prepozno. Družbi Niko Tube in NTRP sta zlasti navedli dejstvo, poudarjeno v točki 111 izpodbijane sodbe, da naj bi prodaja določenim povezanim družbam pomenila več kot 10 % celotne prodaje industrije Unije.

237. Nazadnje, družbi Niko Tube in NTRP v sedmem delu trdita, da naj bi Splošno sodišče izkrivilo jasen pomen nekaterih dokazov, navedenih v točkah 100, 102, 104, 107 in 109 izpodbijane sodbe, ker je dalo prednost nekaterim zneskom v škodo drugim podatkom iz spisa.

238. Svet in Komisija sta v svojih odgovorih na pritožbo predlagala, naj se vsi ti deli zavržejo kot delno nedopustni in zavrnejo kot delno neutemeljeni.

iii) Analiza

– Prva dva dela

239. Opozarjam, da v skladu s členom 3(1) temeljne uredbe izraz „škoda", če ni določeno drugače, med drugim pomeni znatno škodo, povzročeno industriji Unije. V skladu z odstavkom 2 tega člena

določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje obsega dampinškega uvoza in učinka dampinškega uvoza na cene na trgu Unije za podobne izdelke ter posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Unije.

240. V prvih dveh delih tega pritožbenega razloga družbi Niko Tube in NTRP v bistvu trdita, prvič, da naj Splošno sodišče ne bi pravilno preučilo tožbenega razloga, ki sta ga navedli na prvi stopnji in se nanaša na kršitev člena 3(2) in (3) ter od (5) do (7) temeljne uredbe, ker je zadevno kršitev podredilo spoštovanju člena 18(3) navedene uredbe, drugič, da izvedba objektivnega preverjanja škode ni mogoča, če ne temelji na pomembnem delu industrije Unije, in tretjič, da je družba, povezana s proizvajalcem Unije, v imenu katerega je bila vložena pritožba, vedno dolžna sodelovati in zagotoviti podatke.

241. Predlagam, da se ta dva dela zavrneta.

242. Najprej je treba opozoriti, da sta se tožeči stranki na prvi stopnji pred Splošnim sodiščem sklicevali na kršitev člena 3(2) in (3) ter od (5) do (7) temeljne uredbe zaradi popolnega nesodelovanja industrije Unije v preiskavi, kar naj bi povzročilo izkrivljanje objektivnega določanja škode. V podporo svoji trditvi sta tožeči stranki na prvi stopnji navedli primer enajstih družb, povezanih s proizvajalci Unije iz vzorca, to so družbe, ki po mnenju družb Niko Tube in NTRP niso predložile ločenega odgovora na vprašalnik, ki jim ga je poslala Komisija, ali pa so ga predložile prepozno.[38]

243. Zato je Splošno sodišče v točki 89 izpodbijane sodbe upravičeno omejilo tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo člena 3(2) in (3) ter do (5) do (7) temeljne uredbe na vprašanje, ali dejstvo, da družbe, povezane s proizvajalci Unije iz vzorca, niso predložile ločenega odgovora na vprašalnik, pomeni nesodelovanje teh proizvajalcev, ki bi povzročilo izkrivljanje analize škode, kot sta trdili tožeči stranki na prvi stopnji.

244. Drugič, v tem smislu je Splošno sodišče v točkah od 90 do 92 izpodbijane sodbe po mojem mnenju pravno pravilno razsodilo, da dejstvo, da ena od družb, povezanih s proizvajalcem Unije iz vzorca preiskave, ne odgovori na vprašalnik ali predloži nepopoln odgovor na vprašalnik, ki ga je Komisija poslala v skladu s členom 6 temeljne uredbe, ne pomeni, da je treba šteti, da ta proizvajalec ne sodeluje, in ga zato iz preiskave izključiti.

245. Kadar je tako kot v obravnavanem primeru v zvezi z industrijo Unije odločeno, da se bo izbral vzorec, člen 17(4) temeljne uredbe določa, da se lahko izbere nov vzorec, kadar med nekaterimi ali vsemi izbranimi strankami obstaja določeno pomanjkanje sodelovanja, ki bo verjetno znatno vplivalo na izid preiskave.

246. Nepopolni odgovori na vprašalnik, ki ga je poslala Komisija, ker nekatere družbe, povezane s proizvajalcem Unije iz vzorca, niso ločeno odgovorile na ta vprašalnik, sami po sebi ne morejo povzročiti izključitve navedenega proizvajalca, tako da bi bilo treba izbrati nov vzorec.

247. Poleg tega člen 18(3) temeljne uredbe določa tudi, da „[č]e informacije, ki jih predloži kaka zainteresirana stranka, niso idealne v vseh pogledih, jih vseeno ne bi bilo treba zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso takšne, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih“.

248. Splošno sodišče je zato v točki 92 izpodbijane sodbe upravičeno razsodilo, da se proizvajalca Unije iz vzorca ne obravnava kot nesodelujočega, če pomanjkljivosti v predložitvi podatkov ne vplivajo znatno na potek preiskave.

38 — Člen 6(2) temeljne uredbe določa, da imajo stranke, ki prejmejo vprašalnike, ki jim jih je poslala Komisija med protidampinško preiskavo, za odgovor na voljo vsaj 30 dni. Pod pogoji iz navedene določbe je mogoče dovoliti podaljšanje tega roka.

249. Morebitna odločitev o izključitvi proizvajalca Unije iz vzorca se lahko torej sprejme šele po preučitvi pomanjkljivosti.

250. Ta razlaga omogoča ohranitev polnega učinka ukrepov protidampinške preiskave. Ti ukrepi naj namreč ne bi imeli takega učinka, če bi bilo treba vedno, kadar družba za proizvodnjo ali prodajo, povezana s proizvajalcem Unije iz vzorca preiskave, ne bi ločeno odgovorila na vprašalnik Komisije, tega proizvajalca izključiti iz navedenega vzorca, tako da bi bilo treba izbrati nov vzorec ali odložiti izvajanje ukrepov v preiskavi, zlasti zaradi dejstva, ki je bilo upravičeno poudarjeno v točki 87 izpodbijane sodbe, da instituciji nimata pooblastila, da bi zainteresirane stranke prisilili k sodelovanju.

– Drugi deli, ki se nanašajo na povezane družbe, navedene v točki 111 izpodbijane sodbe

251. Družbi Niko Tube in NTRP v tretjem in četrtem delu tega pritožbenega razloga trdita tudi, da je Splošno sodišče napačno in nepopolno razlagalo člen 18(3) temeljne uredbe.

252. Menim, da bi bilo treba te očitke in druge pomisleke, ki sta jih navedli družbi Niko Tube in NTRP v tem prvem delu drugega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi, preučiti le v zvezi s povezanimi družbami, navedenimi v točki 111 izpodbijane sodbe.

253. Opozoriti je namreč treba, da je Splošno sodišče v točki 111 izpodbijane sodbe navedlo, da je bila stopnja protidampinške dajatve za družbi Niko Tube in NTRP določena na podlagi stopnje dampinga, in ne na podlagi stopnje škode v skladu s pravilom nižje dajatve iz člena 9(4) temeljne uredbe.[39] Splošno sodišče je v obravnavanem primeru prav tako razsodilo, da je razlika med stopnjo škode (57 %) in stopnjo dampinga (25,7 %) tolikšna, da bi, tudi če bi stopnja škode temeljila na transfernih cenah, ki so jih proizvajalci Unije zaračunavali povezanim družbam, ki jih je Splošno sodišče navedlo (Vallourec Mannesmann Oil & Gas Združeno kraljestvo (v nadaljevanju: VMOG Združeno kraljestvo), Productos Tubulares in družbe, povezane z družbo Dalmine), ta prodaja pomenila več kot 10 % celotne prodaje industrije Unije, kar bi pomenilo, da bi morala biti cena prodaje, ki jo zaračunavajo te družbe, popolnoma nesorazmerna v primerjavi s cenami prodaje, ki so se upoštevale pri izračunu stopnje škode, da bi bila ta na nižji ravni od stopnje dampinga, uporabljene za določitev protidampinške dajatve, ki se je uporabila za družbi Niko Tube in NTRP.

254. Vendar menim, da bi lahko bili drugi očitki glede presoje Splošnega sodišča, ki se nanaša na določanje škode, utemeljeni le, če je bilo pri analizi napačno uporabljeno pravo ali če je temeljila na izkrivljenih dejstvih ali dokazih. Tudi če je Splošno sodišče pri presojanju določitve škode, povzročene industriji Unije, napačno uporabilo pravo, bi bila zaradi take napačne uporabe prava izpodbijana sodba dejansko nična le v delu, v katerem bi tudi presoja iz točke 111 navedene sodbe vsebovala podobne napake.

255. Zato predlagam, da se prednostno preučijo očitki glede analize Splošnega sodišča iz točke 111 izpodbijane sodbe.

256. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se družbi Niko Tube in NTRP ne sklicujeta na nobeno napačno uporabo prava pri obrazložitvi Splošnega sodišča iz točke 111 izpodbijane sodbe.

257. Pravzaprav sta ti družbi v točki 189 nasprotne pritožbe navedli le, da trditev Splošnega sodišča, da je prodaja družb, povezanih s proizvajalci Unije, ki so podprli pritožbo in so našteti v točki 111 izpodbijane sodbe, „pomenila več kot 10 % celotne prodaje [industrije Unije]“, ne more biti povezana z dokazi v spisu in da temelji na podatkih, ki sta jih Svet in Komisija Splošnemu sodišču predložili prepozno.

39 — Stopnja škode pomeni raven škode, ki je nastala industriji Unije in je izražena kot odstotek cene CIF (stroški, zavarovanje in prevoznina) izvoza zadevnega izdelka (prodaja pod ceno), ki se običajno izračuna na podlagi razlike med tehtano povprečno prodajno ceno proizvajalcev Unije in tehtano prodajno ceno dampinškega izvoza v Unijo. V zvezi s tem glej točko 233 sporne uredbe.

258. Ob upoštevanju pristojnosti Sodišča v okviru pritožbe je te očitke v bistvu mogoče povzeti z očitki, da je Splošno sodišče izkrivljalo dokaze, prekoračilo meje sodnega nadzora in kršilo pravice do obrambe. Tem dodajam še očitek, ki se nanaša na napačno razlago člena 18(3) temeljne uredbe, in sicer da Splošno sodišče v zvezi z navedenima družbama ni preučilo, ali so bili izpolnjeni štirje pogoji iz te določbe.

259. Preveriti je treba, ali so ti očitki utemeljeni.

260. V zvezi s tem opozarjam, da so družbe za proizvodnjo in prodajo, naštete v točki 111 izpodbijane sodbe, družbe Productos Tubulares, to je šest družb, ki so povezane z družbama Dalmine in VMOG Združeno kraljestvo ter katerih položaji so bili obravnavani v točkah 99, 100, 104, 105, 108 in 109 izpodbijane sodbe.

– Očitki v zvezi z družbo Productos Tubulares

261. Glede prve družbe in očitka, ki se nanaša na kršitev člena 18(3) temeljne uredbe, je iz točk 99 in 100 izpodbijane sodbe razvidno, da je Splošno sodišče preučilo, ali so bile informacije predložene pravočasno, ali so bile preverjene in ali je imela nepredložitev ločenih odgovorov na vprašalnik znaten učinek na določitev škode, kar pomeni, ali bi lahko bilo zaradi morebitnih pomanjkljivosti pretirano oteženo doseganje razumno točnih ugotovitev. Poleg tega je Splošno sodišče implicitno, ampak nujno preverilo, ali je stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih v smislu člena 18(3) temeljne uredbe, ko je na eni strani poudarilo, da podatkov te družbe, ki ni podprla pritožbe, načeloma ni treba upoštevati, na drugi strani pa, da so bili ti podatki med preiskavo kljub temu posredovani.

262. Kar zadeva izkrivljanje dokazov, ki se nanašajo na družbo Productos Tubulares, družbi Niko Tube in NTRP ne navajata niti ne dokazujeta, kateri dokazi so bili med preučitvijo iz točke 100 izpodbijane sodbe izkrivljeni.

263. Prav tako po mojem mnenju ni mogoče sprejeti očitkov, da je Splošno sodišče prekoračilo meje sodnega nadzora in kršilo pravico do obrambe, ker je upoštevalo prepozno predložene podatke, glede katerih družbi Niko Tube in NTRP nista mogli predstaviti svojih stališč.

264. Prvič, treba je ugotoviti, da družbi Niko Tube in NTRP v okviru pritožbe nista izpodbijali preučitve tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev pravice do obrambe v upravnem postopku. Kot je točno razvidno iz točk od 149 do 152 izpodbijane sodbe, sta imeli tožeči stranki na prvi stopnji možnost, da primerno predstavita svoja stališča o veljavnosti vzorca, zlasti kar zadeva podporo pritožbe s strani družbe Productos Tubulares, Komisija pa je na njune ugotovitve odgovorila zlasti v drugem dokumentu o dokončnem razkritju.

265. Drugič, treba je opozoriti, da sta pred Splošnim sodiščem tožeči stranki na prvi stopnji v okviru drugega tožbenega razloga trdili, da je Svet storil očitno napako pri presoji, ker iz vzorca preiskave, sestavljenega iz proizvajalcev Unije, ni izključil proizvajalca Tubos Reunidos na podlagi dejstva, da družba Productos Tubulares, povezana z navedenim proizvajalcem, ni ločeno odgovorila na vprašalnik Komisije. V teh okoliščinah težko razumem, kako se lahko Splošnemu sodišču očita, da je natančno izvajalo svoj nadzor v zvezi z vprašanjem, ali sta instituciji upravičeno ocenili, da dejstvo, da družba Productos Tubulares ni odgovorila na vprašalnik, ni imelo znatnega učinka na določitev škode, med drugim z odreditvijo ukrepov procesnega vodstva. Ker se ta preučitev omejuje na sodni nadzor tožbenega razloga, po mojem mnenju njen namen ali učinek ni zamenjava celovite preiskave zadeve v okviru upravnega postopka. Dejstvo, da sklep, do katerega je Splošno sodišče prišlo pri izvajanju sodnega nadzora, družbama Niko Tube in NTRP ni všeč, gotovo ni vprašanje, ki bi se lahko obravnavalo v pritožbenem postopku pred Sodiščem.

266. Nazadnje, v tem smislu družbi Niko Tube in NTRP nikoli nista dokazali, da nista imeli dejanske možnosti predstaviti svojih stališč o dokumentih, ki jih je predložil Svet v okviru ukrepov procesnega vodstva, ki jih je odredilo Splošno sodišče, in iz katerih je bilo razvidno, da sta proizvodnja in prodaja družbe Productos Tubulares pomenili manj kot 3 % celotne proizvodnje in prodaje industrije Unije v obdobju preiskave.

267. Zato je treba zavrniti očitke glede preučitve položaja družbe Productos Tubulares.

– Očitki v zvezi s šestimi družbami, povezanimi z družbo Dalmine

268. V zvezi s šestimi družbami, povezanimi z družbo Dalmine in navedenimi v točki 111 izpodbijane sodbe, poudarjam, da družbi Niko Tube in NTRP nista posebej izpodbijali analize iz točke 105 izpodbijane sodbe, v skladu s katero je „iz [...] spis[a] in zlasti iz različice odgovorov družbe Dalmine na vprašalnik, ki ne vsebuje zaupnih podatkov – različice, ki je bila predložena pravočasno in so jo preverile službe Komisije – razvidno, da se [šest povezanih družb za prodajo ukvarja] bodisi s trgovino bodisi z nadaljnjo prodajo in distribucijo“.

269. Poleg tega je ugotovljeno, da sta družbi Niko Tube in NTRP imeli dostop do teh odgovorov in sta lahko v upravnem postopku v zvezi z njimi predložili pripombe.

270. V teh okoliščinah je treba zavrniti očitke, s katerimi je podprt del tega pritožbenega razloga, ki se nanaša na te družbe.

– Očitki v zvezi z družbo VMOG Združeno kraljestvo

271. Kot izhaja iz točke 108 izpodbijane sodbe, pri določanju škode ni bilo mogoče uporabiti podatkov iz odgovorov družbe VMOG Združeno kraljestvo na vprašalnik Komisije, ker ga je predložila prepozno. Vendar je v točki 109 izpodbijane sodbe Splošno sodišče navedlo, da je Svet na podlagi prepoznih odgovorov lahko ugotovil, da je prodaja te družbe pomenila manj kot 3 % celotne prodaje proizvajalcev Unije, v imenu katerih je bila vložena pritožba. Splošno sodišče je na podlagi tega sklenilo, da neupoštevanje te prodaje ni moglo odločilno vplivati na določanje škode in zato ne utemeljuje izključitev proizvajalca Unije, povezanega z družbo VMOG Združeno kraljestvo, iz opredelitve industrije Unije.

272. Prvič, iz točk 108 in 109 izpodbijane sodbe izhaja, da je Splošno sodišče preverilo, ali so bili izpolnjeni pogoji iz člena 18(3) temeljne uredbe. Zlasti kar zadeva zadnji pogoj, je Splošno sodišče implicitno, ampak nujno preverilo, ali je stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih v smislu člena 18(3) temeljne uredbe, ko je na eni strani poudarilo, da podatkov družbe VMOG Združeno kraljestvo, ki ni podprla pritožbe, načeloma ni treba upoštevati, na drugi strani pa, da so bili podatki te družbe med preiskavo kljub temu posredovani in preučeni, da bi se ugotovilo, ali bi to lahko učinkovalo na analizo škode.

273. Drugič, v zvezi z izkrivljanjem dokazov, ki se nanašajo na to družbo, je treba ugotoviti, da sta družbi Niko Tube in NTRP v točkah od 189 do 194 nasprotne pritožbe trdili le, da se je tržni delež, ki ga je Splošno sodišče pripisalo družbi VMOG Združeno kraljestvo, nanašal „na celotno prodajo proizvajalcev Unije, v imenu katerih je bila vložena pritožba“, in ne na celotno prodajo „industrije Unije“, kot sta trdila Svet in Komisija.

274. Vendar taka trditev temelji na napačni razlagi izpodbijane sodbe in pomena dveh izrazov. Iz opredelitve industrije Unije, ki je uporabljena tudi v sporni uredbi in je morala biti upoštevana v izpodbijani sodbi, namreč izhaja, da se ta zamenjuje z izrazom „proizvajalci Unije, v imenu katerih je bila vložena pritožba“.

275. Nazadnje, iz razlogov, podobnih razlogom iz točk 265 in 266 teh sklepnih predlogov, menim, da Splošno sodišče ni prekoračilo mej sodnega nadzora in ni kršilo pravice do obrambe.

276. Zato predlagam, da se zavrnejo tudi očitki v zvezi s preučitvijo, ki jo je izvedlo Splošno sodišče in se nanaša na podatke za družbo VMOG Združeno kraljestvo.

277. V teh okoliščinah v obrazložitvi in presoji iz točke 111 izpodbijane sodbe pravo ni bilo napačno uporabljeno, prav tako niso bili izkrivljeni dokazi. Zato ni treba obravnavati niti delov tega pritožbenega razloga, ki se nanašajo na druge točke obrazložitve izpodbijane sodbe, saj tudi njihova morebitna upravičenost ne bi mogla povzročiti ničnosti navedene sodbe.

278. V teh okoliščinah predlagam, da se kot deloma neutemeljeni in deloma brezpredmetni zavrnejo vsi deli drugega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi, ki se nanašajo na napačno uporabo prava pri presoji domnevne kršitve člena 3(2) in (3) ter od (5) do (7) temeljne uredbe.

c) Dva dela drugega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi: napačna uporaba prava pri presoji domnevne kršitve člena 19(3) temeljne uredbe.

i) Trditve strank

279. V prvem delu pritožbenega razloga, ki se nanaša na napačno uporabo prava pri presoji domnevne kršitve člena 19(3) temeljne uredbe, družbi Niko Tube in NTRP trdita, da je Splošno sodišče v točkah 132 in 135 izpodbijane sodbe kršilo pravico do obrambe.

280. Prvič, v drugem delu ti družbi Splošnemu sodišču očitata, da, prvič, v točki 132 izpodbijane sodbe ni preverilo, ali sta bili tožeči stranki na prvi stopnji v upravnem postopku na podlagi nezaupnih povzetkov, v katerih so odstranjeni zaupni podatki in ki so jih predložile nekatere družbe, povezane s proizvajalci Unije iz vzorca, zadostno seznanjeni z vsebino zadevnih podatkov. Drugič, Splošnemu sodišču očitata, da ni uporabilo pogojev iz člena 19(3) temeljne uredbe, ampak da se je v točkah od 133 do 135 izpodbijane sodbe omejilo na preučitev, ali je bila z nepredložitvijo nezaupnega povzetka zaupnih podatkov, v zvezi z nekaterimi družbami, povezanimi s proizvajalci Unije iz vzorca, kršena pravica do obrambe tožečih strank na prvi stopnji. Tretjič, družbi Niko Tube in NTRP trdita, da Splošno sodišče ni moglo skleniti, da izid upravnega postopka ne bi bil drugačen, če bi jima bila razkrita nezaupna različica, v kateri so odstranjeni zaupni podatki.

281. Komisija in Svet predlagata zavrnitev teh delov pritožbenega razloga.

ii) Analiza

282. Zlasti je treba ugotoviti, da lahko v skladu s členom 6(7) temeljne uredbe izvozniki in druge zainteresirane stranke, naštete v tej določbi, na pisno zahtevo pregledajo vse v preiskavi uporabljene informacije, ki jih je katera koli stranka dala na voljo za preiskavo, razen internih dokumentov, ki jih pripravijo pristojni organi Unije ali njenih držav članic, so pomembni za predstavitev njihovih primerov, niso zaupni v smislu člena 19 temeljne uredbe in so uporabljeni v preiskavi.

283. V skladu s členom 19(1) temeljne uredbe morajo pristojni organi vse informacije, ki so po naravi zaupne ali ki jih stranke, udeležene v preiskavi, predložijo kot zaupne, obravnavati kot take, če se predloži ustrezen razlog za to. Odstavek 2 te določbe predvideva, da zainteresirane stranke, ki predložijo zaupne informacije, predložijo za te informacije povzetke, ki niso zaupni. Če se meni, da zahteva po zaupnosti ni utemeljena, ali če predložnik informacije ni pripravljen dati na voljo ali dovoliti njenega razkritja v splošni obliki ali v obliki povzetka, se lahko v skladu z odstavkom 3 istega člena taka informacija prezre, razen če se iz ustreznih virov zadovoljivo ne dokaže, da je točna.

284. Družbi Niko Tube in NTRP sta pred Splošnim sodiščem trdili, da v skladu s členom 19(3) temeljne uredbe instituciji ne moreta veljavno upoštevati zaupnih podatkov, ker niso navedeni v nezaupnem povzetku.

285. V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 130 izpodbijane sodbe razsodilo, da besedilo člena 19(3) temeljne uredbe določa le možnost, da Komisija prezre zaupno informacijo, za katero ni na voljo nezaupen povzetek.

286. Ugotoviti je treba, da družbi Niko Tube in NTRP ne nasprotujeta tej razlagi, ki je po mojem mnenju sicer pravilna. Kolikor je potrebno, je treba opozoriti, da je za pridobivanje dokazov na področju protidampinških ukrepov značilno to, da preučeni dokumenti pogosto vsebujejo poslovne skrivnosti ali druge informacije, ki se ne smejo razkriti ali se smejo razkriti z znatnimi omejitvami. Kot potrjujeta člen 6(7) in člen 19 temeljne uredbe, torej dokumentov, ki vsebujejo obremenilne dokaze, ni treba avtomatično izločiti kot dokaz, kadar morajo določene informacije ostati zaupne. [40]

287. Prvič, družbi Niko Tube in NTRP Splošnemu sodišču očitata, da na seznamu dokumentov, ki so našteti v točki 132 izpodbijane sodbe in za katere je Splošno sodišče ugotovilo, da so bili pripravljeni nezaupni povzetki, ni preverilo, ali jima je to omogočilo zadostno poznavanje bistvene vsebine zadevnega dokumenta ali dokumentov.

288. Kot je v odgovoru na nasprotno pritožbo trdila Komisija, pa te trditve ni mogoče povezati s tožbenim razlogom na prvi stopnji, ki se je nanašal le na nedopustnost navedenih dokumentov kot dokazov, ker so ti dokumenti vsebovali zaupne informacije, za katere ni bil pripravljen nezaupen povzetek. V teh okoliščinah Splošnemu sodišču ni bilo treba nadzorovati vsebine vsakega od navedenih dokumentov, potem ko je ugotovilo, da so bili na podlagi člena 19(2) temeljne uredbe pripravljeni nezaupni povzetki.

289. Drugič, družbi Niko Tube in NTRP sta v bistvu trdili, da Splošno sodišče ni preučilo pravega očitka, ki se nanaša na kršitev člena 19(3) temeljne uredbe, ampak se je omejilo na presojo, ali je to, da je Komisija uporabila zaupne podatke iz točke 133 izpodbijane sodbe, ko niso bile na voljo nezaupne različice, pomenilo kršitev pravic do obrambe tožečih strank na prvi stopnji.

290. Ta trditev ni prepričljiva.

291. Poudariti je namreč treba, da člen 19(3) temeljne uredbe ureja odnose med zainteresirano stranko, ki predloži zaupno informacijo in ne želi odobriti njenega razkritja v splošni obliki ali v obliki povzetka, ter institucijo, ki je zadolžena za protidampinško preiskavo in ki lahko odloči, da se lahko taka informacija prezre, razen če se iz ustreznih virov zadovoljivo ne dokaže, da je točna.

292. Ko institucija, zadolžena za preiskavo, odloči, da se lahko zadevna informacija uporabi, kar ji temeljna uredba dejansko omogoča, kot sem že navedel, pa v zvezi z drugimi zainteresiranimi strankami, ki sodelujejo v preiskavi, še vedno ostaja vprašanje, ali je lahko s tako uporabo kršena njihova pravica do obrambe.

293. Čeprav je nedvomno res, da Splošno sodišče ni uradno prekvalificiralo tožbenega razloga, ki sta ga navedli tožeči stranki na prvi stopnji in se nanaša na kršitev člena 19(3) temeljne uredbe, družbi Niko Tube in NTRP v teh okoliščinah Splošnemu sodišču kljub temu ne moreta očitati, da je v točkah od 133 do 135 izpodbijane sodbe preverilo, ali je to, da je Komisija uporabila zaupne podatke iz

40 — Glej po analogiji sodbo z dne 25. januarja 2007 v zadevi Dalmine proti Komisiji (C-407/04 P, ZOdl., str. I-829, točki 47 in 48). V zvezi s tem glej tudi člen 27(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003, L 1, str. 1. Poleg tega člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 210, C 83, str. 389) določa pravico do dobrega upravljanja, ki med drugim vključuje „pravico vsake osebe do vpogleda v svoj spis ob spoštovanju legitimnih interesov zaupnosti ter poklicne in poslovne tajnosti“.

točke 133 izpodbijane sodbe, ko niso bile na voljo nezaupne različice, pomenilo kršitev pravic do obrambe tožečih strank na prvi stopnji. Menim, da je šlo pri tem dejansko za vsebinsko presojo, ki jo je moralo Splošno sodišče opraviti v okviru tožbenega razloga na prvi stopnji.

294. Tretjič, družbi Niko Tube in NTRP trdita, da Splošno sodišče ni moglo skleniti, kot je to storilo v točki 135 izpodbijane sodbe, da zaradi razkritja tožečim strankam na prvi stopnji različice odgovora družbe VMOG Združeno kraljestvo na vprašalnik, ki ne vsebuje zaupnih podatkov, različice odgovorov družbe Productos Tubulares na vprašalnik za predhodno vzorčenje, ki ne vsebuje zaupnih podatkov, in elektronskega sporočila družbe Dalmine z dne 24. maja 2006 v zvezi z družbo Tenaris West Africa izid upravnega postopka ne bi mogel biti drugačen.

295. V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da je Splošno sodišče po opredelitvi zgoraj navedenih dokumentov, za katere niso bili pripravljeni nezaupni povzetki, v točki 134 izpodbijane sodbe natančno navedlo, da bi lahko v skladu s sodno prakso kršitev pravice do vpogleda v spis povzročila popolno ali delno razglasitev ničnosti sporne uredbe le, če bi bila lahko posledica razkritja listine, čeprav omejenega, drugačen izid upravnega postopka, kadar bi se zadevno podjetje med tem postopkom lahko sklicevalo nanjo.

296. Pri tej presoji ni šlo za napačno uporabo prava. Poleg tega ji družbi Niko Tube in NTRP nista nasprotovali.

297. Poleg tega je Splošno sodišče z uporabo napovedane preučitve v obravnavani zadevi v točki 135 izpodbijane sodbe razsodilo, da „[v] tem primeru tožeči stranki [na prvi stopnji] trdita, da naj bi te dokumente potrebovali za dokaz, da je bila zaradi dejstva, da družbe VMOG Združeno kraljestvo, [Productos Tubulares] [41] in Tenaris West Africa niso odgovorile na vprašalnik, izkrivljena analiza škode. Vendar je bilo v točkah 101, 108 in 107 zgoraj ugotovljeno, da Svet ni storil nobene očitne napake pri presoji, s tem da je menil, da nepredložitev ali neupoštevanje odgovorov družb Productos Tubulares, VMOG Združeno kraljestvo in Tenaris West Africa na vprašalnik ni vplivalo na določanje škode. Zaradi razkritja različice odgovora družbe V & M Združeno kraljestvo na vprašalnik, ki vsebuje zaupne podatke, različice odgovorov družbe Productos Tubulares na vprašalnik za predhodno vzorčenje, ki vsebuje zaupne podatke, in elektronskega sporočila družbe Dalmine Komisiji z dne 24. maja 2006 naj zato izid upravnega postopka ne bi mogel biti drugačen.“

298. Čeprav je ugotovljeno, da bi se lahko družbi Niko Tube in NTRP s spornimi dokumenti seznanili med postopkom pred Splošnim sodiščem, glede te ugotovitve v svoji nasprotni pritožbi trdita le, da je zelo verjetno, da bi lahko natančno pripravili argumente in zlasti dokaze, na podlagi katerih bi bil lahko izid drugačen, če bi bile ustrezne informacije pravočasno predložene, in da bi se lahko odločili, ali bosta izrazili svoje stališče ali ne, le če bi imeli na voljo te informacije.

299. Kljub tem splošnim ugotovitvam je treba napačno uporabo prava pri obrazložitvi Splošnega sodišča dokazati. Prav tako te ugotovitve ne vsebujejo niti najmanjšega dokaza, da je Splošno sodišče izkrivljalo dokaze, tako da bi bilo jasno, da bi bil lahko zaradi predložitve spornih dokumentov tožečima strankama na prvi stopnji v upravnem postopku izid postopka drugačen, kot je bil.

300. Četrtič, po mojem mnenju je treba zavrniti del pritožbenega razloga, v katerem se trdi, da je Splošno sodišče v točkah 132 in 135 izpodbijane sodbe kršilo pravice do obrambe družb Niko Tube in NTRP. Na eni strani namreč prva točka le našteva zaupne dokumente, za katere je bila pripravljena nezaupna različica, in tiste, za katere taka različica ni bila pripravljena. Kot sem že omenil in kot sta se v točkah 194 in 209 svoje nasprotne pritožbe strinjali družbi Niko Tube in NTRP, sta na drugi strani lahko ti družbi med postopkom pred Splošnim sodiščem predstavili svoja stališča o dokumentih, navedenih v točki 135 izpodbijane sodbe.

41 — Opozoriti je treba, da izpodbijana sodba napačno navaja družbo Tubos Reunidos, to je proizvajalca Unije iz vzorca, ki je povezan z družbo Productos Tubulares. Te pisne napake stranke v pritožbenem postopku niso navajale in nima pomembnih posledic.

301. Iz vseh teh razlogov predlagam, da se zavrneta dva dela drugega pritožbenega razloga v nasprotni pritožbi, ki se nanašata na napačno uporabo prava pri presoji domnevne kršitve člena 19(3) temeljne uredbe.

302. Zato predlagam, da se nasprotna pritožba v celoti zavrne.

V – Tožba pred Splošnim sodiščem

303. V skladu s členom 61, prvi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko to v primeru razveljavitve sodbe Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje.

304. Menim, da je tako tudi v obravnavani zadevi.

305. Kot predlagam v točki 155 teh sklepnih predlogov, je treba razveljaviti izpodbijano sodbo v delu, v katerem je bilo ugodeno šestemu tožbenemu razlogu tožečih strank na prvi stopnji, ki se nanaša na kršenje pravic do obrambe družbe Niko Tube, v delu, ki se nanaša na prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba SEPCO v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba Niko Tube, na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

306. Kot sem že poudaril, po mojem mnenju obrazložitev Splošnega sodišča dejansko vsebuje protislovje, ker je v točki 209 izpodbijane sodbe v bistvu razsodilo, da je družba Niko Tube dokazala, da bi lahko uveljavljala trditve, zaradi katerih bi bil lahko izid upravnega postopka drugačen, kot je bil, medtem ko je pred tem v točki 188 navedene sodbe ugotovilo, da ob upoštevanju navedenih trditev Svet ni storil očitne napake pri presoji, ko je opravil sporno prilagoditev za družbo Niko Tube.

307. V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da družbi Niko Tube ni uspelo dokazati, da instituciji ne bi opravili prilagoditve na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, če bi bile trditve, ki so bile predložene na prvi stopnji, predstavljene v okviru upravnega postopka.

308. Menim, da je treba v teh okoliščinah zavrniti šesti tožbeni razlog v delu, ki se nanaša na družbo Niko Tube.

309. Zato ob upoštevanju vsega zgoraj navedenega predlagam, da se pritožba v delu, ki se nanaša na družbo Niko Tube, zavrne.

VI – Stroški

310. Člen 122 Poslovnika Sodišča določa, da Sodišče odloči tudi o stroških, če je pritožba utemeljena in če Sodišče samo dokončno odloči v sporu.

311. V skladu s členom 69(2) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporabi na podlagi člena 118 navedenega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Vendar lahko v skladu s členom 69(3) tega poslovnika Sodišče odloči, da se stroški delijo ali da vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka stranka uspe samo deloma ali v izjemnih okoliščinah.

312. Glede pritožbe Sveta (C-191/09), ki bi ji bilo treba delno ugoditi, kar zadeva družbo Niko Tube, v preostalem pa zavrniti, ob upoštevanju svoje analize ocenjujem, da bi se lahko na podlagi pravične presoje okoliščin zadeve stroški na obeh stopnjah razdelili tako, da se družbi Niko Tube naloži plačilo tretjine stroškov Sveta, ki so bili priglašeni na obeh stopnjah, pri čemer Svet nosi četrtino stroškov družbe NTRP.

313. Ker v zadevi C-200/09 Komisija s predlogi ni uspela, vendar tudi družbi Niko Tube in NTRP nista uspeli v nasprotni pritožbi, predlagam, da vsaka stranka nosi svoje stroške. Ker je Komisija intervenirala pred Splošnim sodiščem, bo prav tako nosila svoje stroške, priglašene na prvi stopnji.

VII – Predlog

314. Glede na zgoraj navedeno Sodišču predlagam, naj razsodi:

1. Sodba Splošnega sodišča z dne 10. marca 2009 v zadevi Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP proti Svetu (T-249/06) se razveljavi v delu, v katerem je v zvezi z družbo Interpipe Niko Tube razglasilo ničnost člena 1 Uredbe Sveta (ES) št. 954/2006 z dne 27. junija 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine, o razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2320/97 in (ES) št. 348/2000, o zaključku vmesnih pregledov in pregledov zaradi izteka protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter o zaključku vmesnih pregledov protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter Hrvaške in Ukrajine.

2. Pritožba se zavrne v delu, ki se nanaša na družbo Interpipe Niko Tube.

3. Glavna pritožba Sveta Evropske unije se zavrne v preostalem delu.

4. Glavna pritožba Evropske komisije se zavrne.

5. Nasprotna pritožba družb Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP se zavrne.

6. Svet Evropske unije nosi dve tretjini svojih stroškov in četrtino stroškov, ki jih je priglasila družba Interpipe NTRP na obeh stopnjah.

7. Družba Interpipe Niko Tube nosi tretjino stroškov Sveta Evropske unije in svoje stroške na obeh stopnjah.

8. Evropska komisija nosi svoje stroške na obeh stopnjah.